

สวัสดิ์วันปีใหม่ไทย

สงกรานต์

๒๕๖๕

วารสาร

ตาสว่าง

สำนักพิมพ์ ตาสว่าง

สารบัญ

คอลัมน์	หน้า
ทักทาย...สวัสดี	๑
เรื่องเล่าจากปก :	๒ - ๓
“สงกรานต์”	
ความมั่นคงของชาติจากประวัติศาสตร์ :	๔ - ๕
“วันจักรี พ.ศ. ๒๕๖๕” (๒๔๐ ปีแห่งราชจักรีวงศ์และกรุงเทพมหานคร)	
ความสัมพันธ์ไทย-ต่างประเทศ :	๖ - ๑๕
“ความสัมพันธ์ไทย-รัสเซียในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว”	
เหลียวหลัง-เล่าเรื่อง :	๑๖ - ๑๙
“ของขวัญปีใหม่จากนายกา “อาจารย์หม่อม”	
ศาสตราจารย์พิเศษ พลตรี หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช	
เรื่องเก่า-เล่าใหม่ :	๒๐ - ๒๑
“การโห่สามลา”	
เที่ยวท่อง-ส่องอดีต :	๒๒ - ๒๓
วัดคูลีตาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
ศาสนาดังฝนฉ่ำ :	๒๔ - ๒๕
พระธรรมพิชญญาณมุนี (ฉอน ชิเวอร์ตัน ชยสาโร)	
เทคโนโลยีควรรู้ :	๒๖ - ๒๙
เรื่องน่ารู้ก่อนเลือกซื้อกล้องถ่ายรูปสำหรับนักถ่ายมือใหม่	
อิมพิน่าสำราญ :	๓๐ - ๓๔
ตำนานข้าวซอย	

ทักทาย...สวัสดิ์

สวัสดิ์ครับ

พบกันเดือนสงกรานต์ เมษายน ๒๕๖๕ วารสารตาสว่าง เดือนแห่งความชุ่มฉ่ำของปีเสื่อใจดี นำเสนอความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งยังเป็นประวัติศาสตร์จนกระทั่งเหตุการณ์ปัจจุบันในแง่มุมต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนศาสตร์ต่างๆ ทั้งวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปศาสตร์ เรื่องราวต่างๆ ในการก่อร่างสร้างชาติจนเป็น “ราชอาณาจักรไทย” จนทุกวันนี้ ด้วยความกล้าหาญ อดทน มุ่งมั่น ของบูรพมหากษัตริย์และบรรพชนไทย

สำหรับ “ตาสว่าง” ฉบับนี้เริ่มด้วยเรื่องราวอันเป็นมงคลจากปก “สงกรานต์” โดย ‘บรรณาธิการบริหาร’ บทความต่างๆ ที่น่าสนใจฉบับนี้ประกอบด้วย ความมั่นคงของชาติ จากประวัติศาสตร์ : “วันจักรี พ.ศ. ๒๕๖๕ (๒๔๐ ปีแห่งราชจักรีวงศ์และกรุงเทพมหานคร)” โดย ‘ชนะชัย’ ตามด้วย ความสัมพันธ์ไทย-ต่างประเทศ : “ความสัมพันธ์ไทย-รัสเซียในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ของ ‘ผศ.ดร.ก่องพงษ์ พลโยธราช’

เหลียวหลัง-เล่าเรื่อง : “ของขวัญปีใหม่จากนายฯ “อาจารย์หม่อม” ศาสตราจารย์พิเศษ พลตรี หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช โดย ‘โกสดี ไรเตอร์’ และเรื่องเก่า-เล่าใหม่ : “การให้สามลา” จาก ‘ปาปาเกโน’ ตามด้วย เทียวท่อง-ส่องอดีต : วัดดุสิตาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของ ‘เสมา’ เรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา “ศาสนาดังฝนฉ่ำ : พระธรรม-พัชรญาณมุนี (ฉอน ชิเวอร์ตัน ขยসাโร)” โดย ‘นาคีสุริโย’

สำหรับนักเลงกล้องมือใหม่ เล่มนี้เพิ่มเรื่องของ “เทคโนโลยีควรรู้ : เรื่องน่ารู้ก่อนเลือกซื้อกล้องถ่ายรูปสำหรับนักถ่ายมือใหม่” จาก ‘ธิดิ แก่นจันทร์ดา และเซนเคย ปิดเล่มด้วยเรื่องเล่าของความอร่อย “ตำนานข้าวซอย” ใน “อิมหรรษาสำราญ กับพุงป่อง” ขอให้ผู้อ่านได้สนุก ได้รู้ และได้เข้าใจในเรื่องราวต่างๆ มากมาย จากบทความของวารสาร “ตาสว่าง” ฉบับนี้ และฉบับต่อไปครับ

ขอบคุณครับ
บรรณาธิการบริหาร

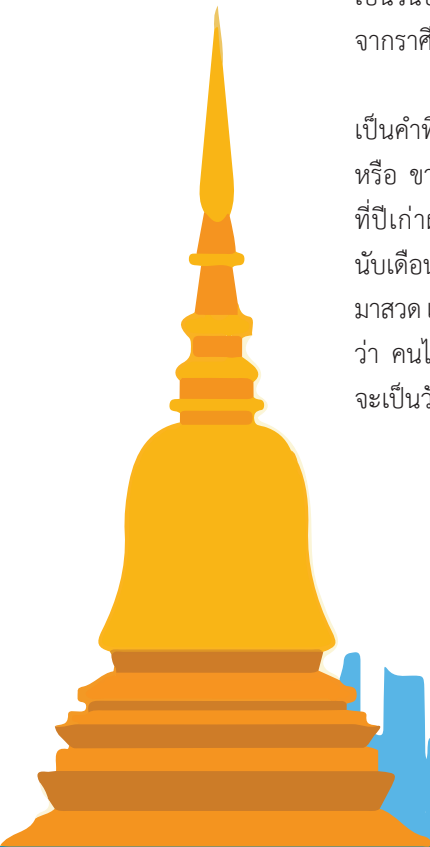
สงกรานต์

ดร. โญธิน มานะบุญ

สงกรานต์ เป็นคำใช้เรียกวันปีใหม่ที่เฉลิมฉลองในประเทศไทย, ลาว, กัมพูชา, พม่า, ศรีลังกา และบางส่วนของอินเดียตะวันออกเฉียงเหนือ, เวียดนาม และสิบสองปันนา ในประเทศจีน สงกรานต์เริ่มต้นเมื่อดวงอาทิตย์เข้าสู่ราศีเมษ สัญลักษณ์ดาราศาสตร์แรกในจักรราศีตามดาราศาสตร์ดาวฤกษ์

สงกรานต์เป็นคำภาษาสันสกฤต แปลว่า “ผ่าน” หรือ “เคลื่อนย้ายเข้าไป” ในที่นี้หมายถึงเป็นวันที่พระอาทิตย์ผ่านหรือเคลื่อนย้ายจากราศีมีนเข้าสู่ราศีเมษในเดือนเมษายน ถือเป็นช่วงสงกรานต์ หากพระอาทิตย์เคลื่อนย้ายในช่วงเดือนอื่นๆ ถือเป็น การเคลื่อนย้ายธรรมดา ตามปกตินั้นพระอาทิตย์จะย้ายจากราศีหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มดาวหนึ่ง ตามหลักโหราศาสตร์หรือภาษาโหราเรียกว่า “ยกขึ้นสู่” ตัวอย่างเช่น พระอาทิตย์ขึ้นสู่ราศีเมษ ก็คือการที่พระอาทิตย์ย้ายจากกลุ่มดาวราศีมีนไปสู่กลุ่มราศีเมษ ซึ่งเป็นราศีถัดไปนั่นเอง ก่อนที่จะมีการกำหนดให้วันที่ ๑ มกราคมเป็นวันขึ้นปีใหม่ตามสากลทั่วไป ได้มีการใช้วันที่ ๑ เมษายนเป็นวันปีใหม่ของไทยเรื่อยมา แม้ว่าจะไม่ตรงกับวันสงกรานต์ (หมายถึงวันที่ดวงอาทิตย์ย้ายจากราศีมีนไปสู่ราศีเมษ) ทั้งนี้เพื่อให้มีการกำหนดวันทางสุริยคติที่แน่นอนตายตัวลงไป

ประเพณีสงกรานต์ของคนไทยที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน สงกรานต์เป็นคำที่ชาวบ้านทั่วไปนิยมใช้ แต่คำเต็มๆ คือ ตรุษสงกรานต์ คำว่า “ตรุษ” แปลว่า ตัดหรือ ขาด หมายถึง ตัดปี ขาดปี หรือสิ้นปี ดังนั้น “ตรุษ” จึงหมายถึงพิธีแสดงความยินดีที่ปีเก่าผ่านไป การมีชีวิตรอดมาตลอดปีได้จึงมีการแสดงความยินดีกัน คนไทยแต่ก่อนนับเดือน ๔ วันแรม ๑๔ ค่ำ แรม ๑๕ ค่ำ และวันขึ้น ๑ ค่ำ ของเดือน ๕ จะมีการนิมนต์พระมาสวด และมีการทำบุญ ถวายอาหารและขอพรจากพระ เพื่อเป็นสิริมงคล มีการสันนิษฐานว่า คนไทยนับถือพระพุทธศาสนา จึงมีพิธีทำบุญวันตรุษตามแบบอย่างของลังกา วันปีใหม่จะเป็นวันที่ ๑๓, ๑๔ และวันที่ ๑๕ เมษายน ของทุกปี

วันจักรี

๒๔๐ ปีแห่งราชจักรี

ชนะชัย

วันจักรี (Chakri Memorial Day) ตรงกับวันที่ ๖ เมษายนของทุกปี อันเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ ทรงเสด็จปราบดาภิเษกขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี และเป็นวันครบรอบการก่อตั้งราชวงศ์จักรี จากนั้นวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ ยังเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงสถาปนากรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย โดยขณะนั้นมีชื่อว่า “กรุงรัตนโกสินทร์ อโยธยา” ซึ่งถือเป็นเมืองหลวงแห่งใหม่ต่อจากกรุงธนบุรี เหตุผลหลักเชื่อว่ามาจากการที่กรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวงที่มีแม่น้ำไหลผ่าน เนื่องจากมีอาณาเขตรวมสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา (หรือที่เรียกว่าเมืองนอกแตก) ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการป้องกัน เพราะต้องถ่ายเทกำลังข้ามแม่น้ำหากถูกโจมตีด้วย

ราชวงศ์จักรี เป็นราชวงศ์ที่ปกครองประเทศไทย ต่อจากสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (พระนามเดิม ทองด้วง ทรงสืบเชื้อสายมาจากตระกูลขุนนางในสมัยกรุงศรีอยุธยา) ทรงสถาปนาราชวงศ์โดยการปราบดาภิเษกเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ ยุคของราชวงศ์นี้เรียกว่า “ยุครัตนโกสินทร์” พระนามของราชวงศ์จักรี มาจากบรรดาศักดิ์ “เจ้าพระยาจักรีศรีอครักษ์” ตำแหน่งสมุหนายก ซึ่งเป็นตำแหน่งทางราชการที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ เคยทรงดำรงตำแหน่งมาก่อนในสมัยกรุงธนบุรี คำว่า “จักรี” นี้พ้องเสียงกับคำว่า “จักร” และ “ตรี” ราชวงศ์จักรี จึงใช้สัญลักษณ์เป็นรูปตรีศูลในวงจักรสุทธรศน์ ซึ่งเป็นเทพอาวุธของพระนารายณ์ เทวดาในศาสนาฮินดู ซึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง พระแสงจักร และพระแสงตรี ไว้ ๑ สำรับ และกำหนดให้ใช้เป็นสัญลักษณ์ประจำราชวงศ์จักรีสืบมาจนถึงปัจจุบัน

วันจักรียังเป็น “วันพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช หรือวันที่ระลึกมหาจักรีบรมราชวงศ์” อีกด้วย โดยที่รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นวันจักรีเป็นวันหยุดราชการ พร้อมให้มีการหยุดชดเชยในวันทำการถัดไปหากปีไหนวันที่ ๖ เมษายนตรงกับวันเสาร์-อาทิตย์ นอกจากพระราชกรณียกิจสำคัญในการย้ายเมืองหลวงจากกรุงธนบุรีมาเป็นกรุงรัตนโกสินทร์ (กรุงเทพมหานคร) แล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชยังส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยอันดีที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยและอยุธยา

รวมทั้งยังทรงตรากฎหมายตราสามดวงเพื่อใช้เป็นหลักในการบริหารและปกครองบ้านเมือง

พระนครในนาม “กรุงเทพมหานครบวรรัตนโกสินทร์” อันเป็นเมืองหลวงถัดจากกรุงธนบุรี ซึ่งเมื่อครั้งที่กรุงธนบุรีเป็นราชธานีนั้น มีอาณาบริเวณรวมทั้งสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้เป็นเมืองหลวงที่มีแม่น้ำไหลผ่านกลางเมือง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเปลี่ยนนามใหม่ จากกรุงเทพมหานครบวรรัตนโกสินทร์ เป็นกรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์ ซึ่งช่วงเวลาตั้งแต่ก่อตั้งกรุงเทพมหานครฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๕ มักเรียกกันว่า สมัยรัตนโกสินทร์ เช่นเดียวกันกับที่เคยเรียกยุคสมัยที่ผ่านมาในสยาม โดยพระเจ้าแผ่นดินในสมัยรัตนโกสินทร์นี้ได้สืบสันตติวงศ์ต่อเนื่องกันมาในราชวงศ์เดียวกันจนถึงปัจจุบัน มี ๑๐ รัชกาล รวมระยะเวลาแล้ว ๒๔๐ ปี

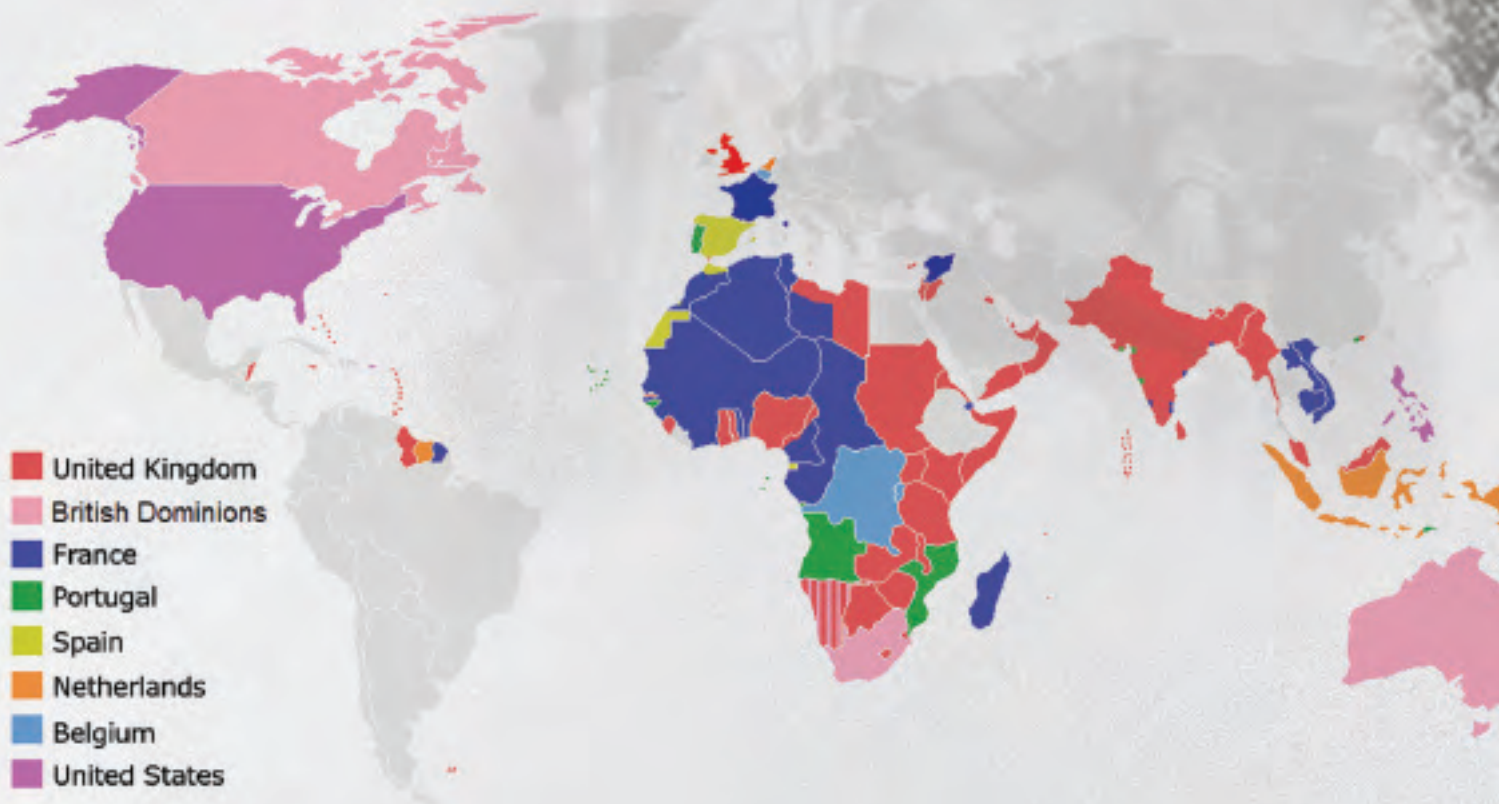
“กรุงเทพมหานครบวรรัตนโกสินทร์” ราชธานี ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ด้วยเหตุผลทางด้านยุทธศาสตร์ เนื่องจากกรุงธนบุรีตั้งอยู่บนสองฝั่งแม่น้ำ ทำให้การลำเลียงอาวุธยุทธภัณฑ์ และการรักษาพระนครเป็นไปได้ยาก อีกทั้งพระราชวังเดิมมีพื้นที่จำกัด ไม่สามารถขยายได้ เนื่องจากติดวัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร และวัดโมลีโลกยารามราชวรวิหาร ส่วนทางฝั่งกรุงรัตนโกสินทร์นั้นมีความเหมาะสมกว่าตรงที่มีพื้นที่แผ่นดินเป็นลักษณะหัวแหลม มีแม่น้ำเป็นคูเมืองธรรมชาติ มีชัยภูมิเหมาะสม และสามารถรับศึกได้เป็นอย่างดี การสร้างราชธานีใหม่นั้นใช้เวลาทั้งสิ้น ๓ ปี โดยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงประกอบพิธียกเสาหลักเมือง เมื่อวันอาทิตย์ ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๖ ปีชวด จ.ศ. ๑๑๔๔ ตรงกับวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ และโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สร้างพระบรมมหาราชวังสี่บทพระราชประเพณี และสร้างพระอารามหลวงในเขตพระบรมมหาราชวังตามแบบกรุงศรีอยุธยา ซึ่งการสร้างเมืองและพระบรมมหาราชวังเป็นการสืบทอดประเพณี วัฒนธรรม และศิลปกรรมดั้งเดิมของชาติ ซึ่งปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และได้พระราชทานนามแก่ราชธานีใหม่นี้ว่า “กรุงเทพมหานคร บวรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุทธยา มหาดิลกภพนพรัตน์ราชธานีบุรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยะวิษณุกรรมประสิทธิ์”

ความสัมพันธ์ไทย-ต่างประเทศ

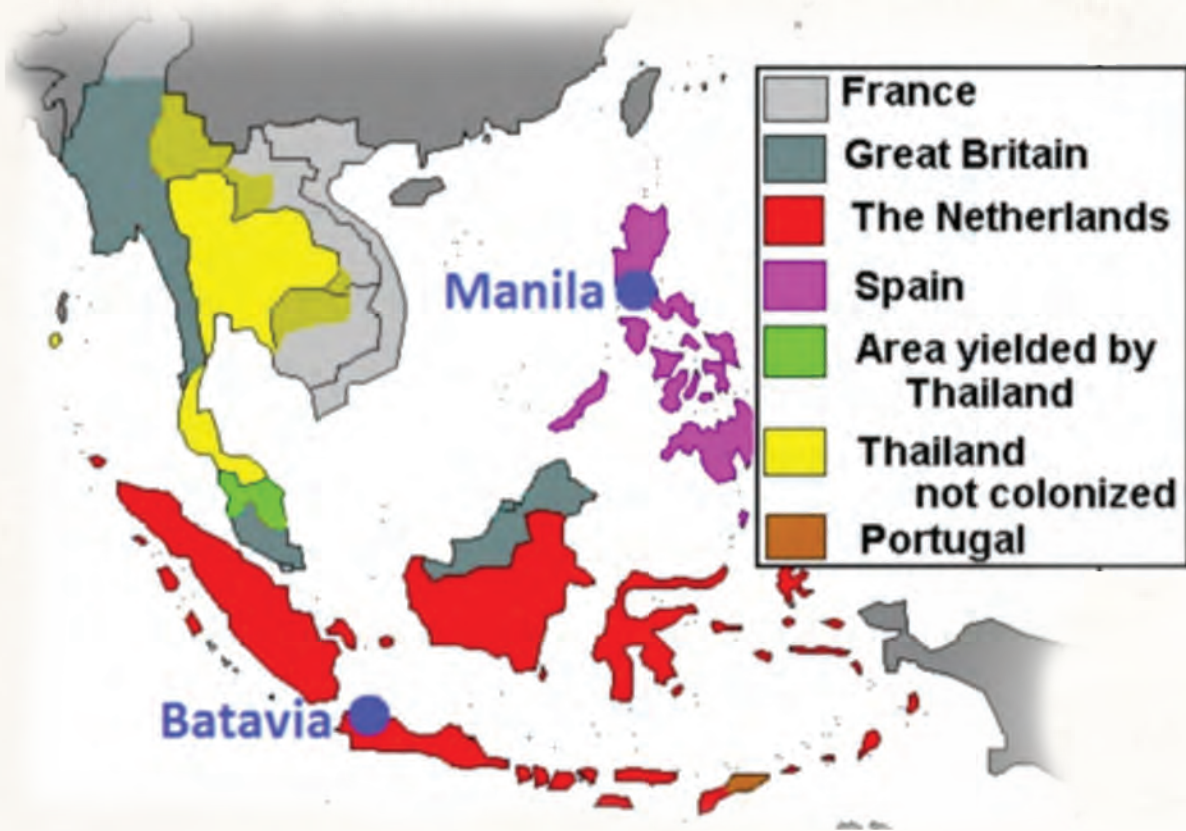
ความสัมพันธ์ไทย-รัสเซียในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ผศ.ดร. ก่อพงษ์ พลโยธา

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นยุคที่ชาติตะวันตกได้ยึดเอาประเทศในเอเชียไปเป็นอาณานิคม สำหรับประเทศรอบข้างของไทยนั้น ทางขวาคือลาวและกัมพูชาก็ตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส ในขณะที่ทางซ้ายคือพม่าและทางใต้คือมาเลเซียก็อยู่ใต้การปกครองของอังกฤษ จึงทำให้ไทยเปรียบดังถูกขนาบไว้ด้วยดินแดนใต้อาณัติของมหาอำนาจโลกในยุคนั้นถึง ๒ ประเทศ หากไทยจะมุ่งใช้แต่พลังกำลังทางทหารเพื่อสู้รบกับมหาอำนาจอย่างอังกฤษและฝรั่งเศสแล้ว คงจะเป็นการยากลำบากยิ่งในการรักษาเอกราชของประเทศไว้ได้อย่างสมบูรณ์ ด้วย ๒ ชาตินี้มีกำลังทหารและอาวุธที่ทันสมัย ยากที่ชาติใด ๆ ในเอเชียแม้กระทั่งเงินเองซึ่งเป็นยักษ์ใหญ่ของเอเชีย ก็มิสามารถรับมือตะวันตกได้โดยง่าย

ภาพที่ ๑ ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเล็งเห็นว่า หนทางที่จะใช้รับมือกับชาติมหาอำนาจตะวันตกได้นั้น ต้องอาศัยวิธีการทางทูตควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์การทหาร โดยในเมื่อไทย (สยามในขณะนั้น) เราถูกขนาบไว้ด้วย ๒ มหาอำนาจใหญ่อย่างอังกฤษและฝรั่งเศส ดังนั้นไทยอาจต้องอาศัยชาติมหาอำนาจตะวันตกอีกรายหนึ่งเข้ามาช่วยถ่วงดุลอิทธิพลของอังกฤษและฝรั่งเศส ในยุคนั้นรัสเซียเองก็เป็นชาติตะวันตกที่ยิ่งใหญ่มากอีกชาติหนึ่ง โดยเฉพาะในภาคพื้นยุโรปแล้วบาร์มีมีได้ต่อยไปกว่าอังกฤษหรือฝรั่งเศสแต่อย่างไร จึงเป็นการสมควรที่ไทยเราจะคบหาไว้เป็นมิตรประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับรัสเซียจึงได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องราวในยุคนั้น มิตรภาพระหว่างในหลวงรัชกาลที่ ๕ ของไทยและพระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ ๒ ของรัสเซีย ได้กลายเป็นรากฐานสำคัญของความก้าวหน้าในความสัมพันธ์ระหว่างของทั้ง ๒ ประเทศ

พระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ ๒ เมื่อยังเป็นมกุฎราชกุมารได้เสด็จเยือนราชอาณาจักรสยามในปี พ.ศ. ๒๔๓๔ ซึ่งไทยเราได้จัดการต้อนรับอย่างยิ่งใหญ่สมพระเกียรติ จนถึงกับมีสำนวนในไทยยุคนั้นว่า “ใหญ่โตราวกับรับเสด็จเจ้าชาเรวิตซ์” ซึ่งใช้พูดหยอกล้อผู้ที่ทำอะไรใหญ่โตหรูหราอลังการ (ชาเรวิตซ์ หรือ Tsesarevich คือตำแหน่งรัชทายาทของรัสเซีย)

ภาพที่ ๒ ในหลวงรัชกาลที่ ๕ กับพระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ ๒ ของรัสเซีย คราวเสด็จประพาสรัสเซีย

Le journal est publié tous les samedis, à l'exception des jours de fêtes nationales.

L'ILLUSTRATION

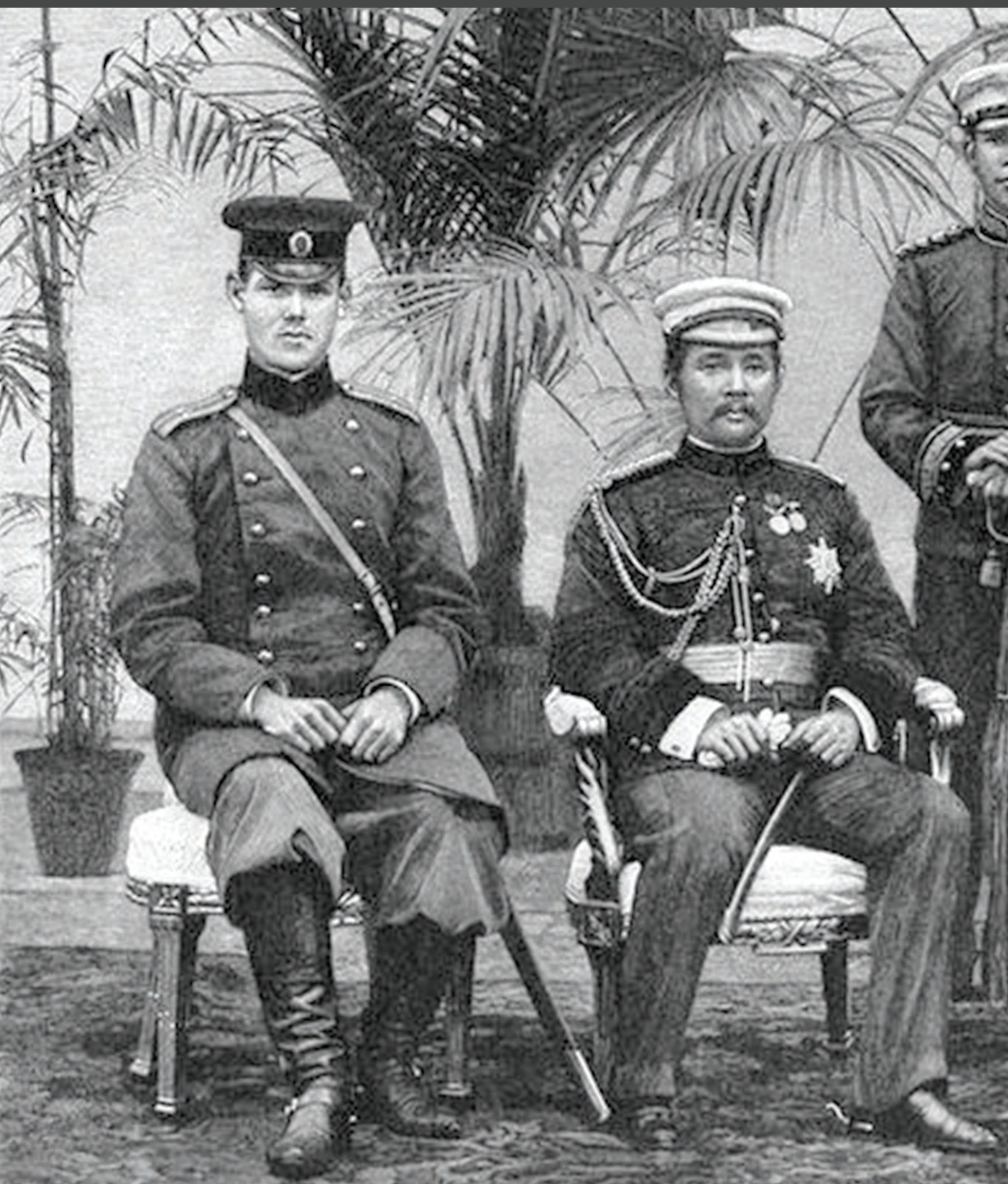
Prix de Vente: 75 centimes

SAMEDI 11 SEPTEMBRE 1897

N° 1000

LE THAI ET LE ROI DE SIAM — Photographie prise à Paris (France) en 1897 —

ภาพที่ ๓ ชุมน้อมรับเจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์

ภาพที่ ๔ ขบวนเจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์สู่พระบรมมหาราชวัง

การต้อนรับเริ่มต้นโดย ในหลวงรัชกาลที่ ๕ โปรดฯ ให้สมเด็จพระมหินทราธิราชฯ เสด็จออกไปรับ เจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์ที่สิงคโปร์ และนำเสด็จมาจนถึงพระนคร เมื่อเรือเทียบท่าที่ท่าราชวรดิษฐ์ ในหลวงรัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จไปถวายการต้อนรับด้วยพระองค์เอง พร้อมกับ ป้ายต้อนรับ ชุมน้อมรับ และการประดับประดาที่งดงาม จากนั้นนำเข้าสู่พระบรมมหาราชวัง ถวายเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดของไทย ซึ่งปกติสงวนไว้สำหรับเจ้านายในราชตระกูลของไทยเท่านั้น จึงเท่ากับเป็นการยอมรับ เจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์ ในฐานะเจ้านายของไทยพระองค์หนึ่ง เลยทีเดียว นับได้ว่าเป็นการผูกมิตรได้อย่างดีแท้และส่งผล ต่อความสัมพันธ์ระหว่าง ๒ ประเทศในเวลาต่อมา

ตลอดระยะเวลา ๔ วันในราชอาณาจักรสยาม ของเจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์ ทางไทยได้ทูลเชิญเสด็จพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ทอดพระเนตรละครตอนเย็นที่บ้านเจ้าพระยามหินทรศักดิ์ธำรง เสด็จพระราชวังบางปะอิน ทอดพระเนตร การแข่งเรือและการคล้องชาติที่เพนียด นอกจากนี้ยังราษฎร ประมาณสามพันเศษ นำของถวายเจ้าฟ้าชายชาเวิตซ์ด้วย สำหรับการพระราชทานเลี้ยงอาหารเย็นนั้น มีทั้งวันที่จัดในลักษณะที่เป็นการส่วนพระองค์ และวันที่จัดเป็นใน ลักษณะงานราตรีสโมสรและงานออกร้าน หลังจากเสด็จ เยือนราชอาณาจักรสยามในครั้งนี้แล้ว รัสเซียก็ได้เริ่มต้น ให้ความสนับสนุนไทยในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทกับ ต่างประเทศในยุคนั้น

เมื่อพระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ ๒ ขึ้นครองราชย์ได้ ๓ ปี ในหลวงรัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จประพาสรัสเซียอย่างเป็นทางการ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ พระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ ๒ ได้ถวายการ ต้อนรับ ณ พระราชวังปีเตอร์ฮอฟซึ่งเป็นพระราชวังฤดูร้อน ที่กรุงเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัสเซีย ในขณะนั้น

ในช่วง ๑๐ วันที่เสด็จรัสเซีย พระองค์ยังได้เสด็จ ไปนครมอสโกและฐานทัพเรือที่เมืองคอร์นสตาดท์อีกด้วย การต้อนรับเป็นไปอย่างสมพระเกียรติ โดยเป็นที่รับรู้กันว่า ที่พระเจ้าซาร์ต้อนรับ ในหลวงรัชกาลที่ ๕ ในลักษณะที่ เหมือนเป็นพระประยูรญาติในราชวงศ์ยุโรปด้วยกันเลย ที่เดียว มิใช่ในฐานะของกษัตริย์จากประเทศที่ด้อยกว่า แต่อย่างไร

การเสด็จประพาสรัสเซียของ ในหลวงรัชกาลที่ ๕ ทำให้ชาวรัสเซียเกิดความสนใจในประเทศไทยอย่างมาก สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มีการนำเสนอเรื่องราวของ ในหลวง รัชกาลที่ ๕ และเรื่องราวของสยามอย่างแพร่หลาย โดย ความสนใจนี้มีได้จำกัดอยู่แค่นิสิตในประเทศรัสเซียเท่านั้น แต่ยิ่งปรากฏข่าวของการเสด็จประพาส ครั้งนี้ในสื่อของชาติ

ตะวันตกอื่น ๆ อีกด้วย เช่น หนังสือพิมพ์ L'illustration ของฝรั่งเศส ได้ตีพิมพ์ภาพการเสด็จไ้บนหน้าปก ด้วยความเป็นสื่อที่ทรงอิทธิพลของมหาอำนาจอย่างฝรั่งเศสและการหนังสือพิมพ์นี้มีการเผยแพร่ในกว่าร้อยประเทศทั่วโลก การเยือนครั้งนี้จึงสร้างการรับรู้ในวงกว้างว่าไทยเป็นมหามิตรกับชาติมหาอำนาจอย่างรัสเซีย การเสด็จรัสเซียครั้งนี้จึงมีส่วนช่วยในรักชาติในแดนของไทยไว้ได้ในอีกทางหนึ่งด้วย

พิพิธภัณฑ์ ๒ แห่งในรัสเซียคือ พิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาและชาติพันธุ์วิทยา กับพิพิธภัณฑ์เฮอรั่มเทจซึ่งมีชื่อเสียงก้องโลกนั้น ได้มีการจัดแสดงโบราณวัตถุของไทย ซึ่งสิ่งของที่จัดแสดงส่วนหนึ่งได้แก่ของที่ระลึกที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างกษัตริย์ของ ๒ ประเทศร่วมกับวัตถุต่าง ๆ ที่ทางคณะทูตได้เก็บรวบรวมไว้จากการเดินทางครั้งต่าง ๆ รวมไปถึงหัวโขน ที่คณะโขนของไทยเคยไปจัดแสดงเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๓ อีกด้วย

จากความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับรัสเซียนี้ นอกจากจะสะท้อนถึงมิตรภาพที่เกิดขึ้นมายาวนานระหว่าง ๒ ประเทศแล้ว การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ จากกรณีนี้ยังแสดงให้เห็นอีกด้วยว่าประเทศไทยมีการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศที่ฉลาดหลักแหลม โดยได้มองเห็นว่าการใช้กำลังหรือความรุนแรงนั้นอาจไม่ได้นำมาซึ่งผลดีเสมอไป หากแต่การดำเนินนโยบายทางการทูตที่ชาญฉลาดผ่านการสร้างมิตรด้วยความจริงใจ การมีน้ำใจให้กับผู้อื่น รวมไปถึงการใช้หลักการถ่วงดุลอำนาจระหว่างชาติต่าง ๆ ก็มีมีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นภัยคุกคามของการล่าอาณานิคม และสามารถอยู่ในสังคมหรือ

เวทีโลกได้อย่างประสบความสำเร็จ หรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า กรณีศึกษาความสัมพันธ์ไทย-รัสเซียในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ เป็นตัวอย่างที่ดียิ่งของการที่ไทยเรามีความสามารถในการใช้ Soft power หรืออำนาจอ่อนได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีมาตั้งแต่อดีตแล้ว แม้จะเป็นในยุคที่ชาติมหาอำนาจอื่นหวังมั่งยึดครองชาติก็ตาม โดยเกิดจากการใช้นโยบายต่างประเทศบนเวทีการเมืองระหว่างประเทศเป็นกลไกสำคัญ

แหล่งข้อมูล

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมอสโก, สำนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์สหพันธรัฐรัสเซียประจำจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่, สถานทูตสหพันธรัฐรัสเซียประจำราชอาณาจักรไทย, พระราชวัง Peterhof, หนังสือพิมพ์ Bangkok Post, หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, บทความ “Russian-Thai Relations: Historical and Cultural Aspects” โดย Yevgeny D. Ostrovenko, บทความ “The Russo-Siamese Relations: The Reign of King Chulalongkorn” โดย Natanaree Posrithong, หนังสือ “เกร็ดโบราณคดี ประวัติศาสตร์ไทย” โดย ส.พลายน้อย, บทพระราชนิพนธ์ โกลบ้าน. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, หนังสือ เบื้องหลังการเยือนกรุงสยามของมกุฎราชกุมารรัสเซีย โดย ไกรฤกษ์ นานา, <http://globalconnectionschapter22.weebly.com/>, <https://www.michaelbackmanltd.com/>, <https://www.blockdit.com/posts/5e52708d643ad00c9fe4caa1>, www.rbth.com

“เหลียวหลังฟังเรื่องเล่า”

ของขวัญปีใหม่ จากนายกฯ “อาจารย์หม่อม”

ศาสตราจารย์พิเศษ พลตรี หม่อมราชวงศ์

คึกฤทธิ์ ปราโมช

โกสค์ ไรเตอร์

หากเอ่ยนาม “ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช” ซึ่งนับว่าเป็นปูชนียบุคคลที่สำคัญคนหนึ่งของไทย เชื่อว่าคนรุ่นเก่าส่วนใหญ่จะต้องรู้จักและจดจำท่านได้เป็นอย่างดีในฐานะที่ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ฯ เคยดำรงตำแหน่ง “นายกรัฐมนตรี” คนที่ ๑๓ ของประเทศ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นนายกฯ รุ่นพี่ของ “บิ๊กตู่” พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกฯ คนที่ ๒๙ ในปัจจุบัน

แต่สิ่งที่ท่านแตกต่างจากนายกฯ รุ่นน้องก็คือ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ฯ สร้างประวัติศาสตร์การจัดตั้งรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๑๘ โดยเป็น “แกนนำเสียงข้างน้อย” กล่าวคือ มี ส.ส.ของพรรคกิจสังคมซึ่งท่านเป็นหัวหน้าพรรคเพียง ๑๘ เสียง แต่สามารถรวบรวม ส.ส. จากพรรคการเมืองอื่น ๆ อีก ๑๖ พรรค มาเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ

โดย ส.ส. ต่างพรรคเหล่านั้นได้ร่วมกันยกมือสนับสนุนให้ท่านดำรงตำแหน่ง “นายกรัฐมนตรี” ผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหารประเทศ นับเป็นคณะรัฐบาลชุดที่ ๓๖ ในประวัติศาสตร์การเมืองของไทยต่อจาก ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ผู้เป็นพี่ชายและหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายกรัฐมนตรีก่อนหน้านั้นซึ่งต้องหลุดจากตำแหน่งเพราะแพ้โหวตด้วยมติ “ไม่วางใจ” ในสภา จนต้องเลือกตั้งกันใหม่ และ “อาจารย์หม่อม” หัวหน้าพรรคกิจสังคม

ซึ่งมีลูกพรรคสอบผ่านเข้าสภาได้เพียง ๑๘ คน สามารถตั้งรัฐบาลได้สำเร็จดังที่กล่าวมาข้างต้น

การเป็น “รัฐบาลผสม” ย่อมแน่นอนอยู่แล้วว่า พรรคที่เป็นแกนนำจำต้องเกรงใจ “พรรคร่วมรัฐบาล” ที่เปิดไฟเขียวให้ ส.ส. ในสังกัดเข้ามายกมือสนับสนุน ทำให้ผู้เป็นนายกฯ จะคิดอ่านทำอะไรก็ไม่ค่อยถนัดนัก

เพราะหากไปปิ่นเกลียวขัดใจหัวหน้าพรรคร่วมหรือทำให้บรรดา ส.ส. เหล่านั้นไม่พอใจแล้วประกาศถอนตัวหรือสั่งสอนเบาะๆ ด้วยการไม่ยกมือให้ในสภาจนรัฐบาลแพ้โหวต แค่นี้นายกฯ ของพรรคที่เป็นแกนนำก็หัวทิ่มตกเก้าอี้แล้ว

ผู้ที่เป็นนายกฯ ของรัฐบาลผสมโดยเฉพาะที่มาจากพรรคเล็กพรรคน้อยหรือกลุ่มก๊วนการเมืองจำนวนมากจึงเป็นที่รู้กันอยู่ว่ามีสภาพไม่ต่างอะไรกับคำกล่าวที่ว่า “เอาลูกเขามาเลี้ยงเอาเมียขมาอม” ต้องคอยเอาอกเอาใจประสานประโยชน์ของ ส.ส. ร้อยพ่อพันแม่จนเป็นที่มาของคำกล่าว “แจกก๊วย” ให้ ส.ส. โดย “คนเลี้ยงลิง” ในยุคปัจจุบัน หม่อมคึกฤทธิ์ฯ นายคนที่ ๑๓ ของไทยเจ้าของฉายาที่นักข่าวตั้งให้ว่า “เฒ่าสารพัดพิษ” และ “อาจารย์หม่อม” หรือ “หม่อมป้า” ก็ต้องตกอยู่ในสภาพนี้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ด้วยความที่ท่านเป็นผู้คร่ำหวอดทางการเมืองหรือศัพท์ปัจจุบันเรียกว่าเป็น “กูรู” ที่คลุกคลีดีไม้งกับ “มนุษยการเมืองของไทย” มาอย่างยาวนาน นายกาศิกฤทธิ จึงมีลูกล่อลูกชนเล่นบท “ฤาษีเลี้ยงลิง” กับ ส.ส. จาก ๑๖ พรรคการเมืองที่มาร่วมกันเป็นพรรครัฐบาลเดียวกัน เพื่อประคับประคองนาวาของท่านให้ฝ่าคลื่นผืนลมไปได้ จนนำมาซึ่งนโยบายที่ถูกจารึกไว้เป็นตำนาน อาทิ นโยบาย “เงินผัน” แจกงบประมาณลงสู่พื้นที่ให้เกิดการสร้างงานหรือนโยบาย “เป็นมิตรกับเงิน” ด้วยการเดินทางไปเช็คแฮนด์กับผู้นำพญามังกรจลลันโลกตะวันตกมาแล้ว

แต่กระนั้นก็ตาม ฤาษีเพียงคนเดียวย่อมไม่อาจเอาใจลิงที่เลี้ยงไว้ในอาศรมได้ครบทุกตัว เพราะวันหนึ่งลิงจ๋อขอโควต้า พรุ้งนี้ถึงกั๊กขอเก้าอี้ไว้รองกันคนในพรรค (ให้เป็นรัฐมนตรี) ลิงกอริล่าขอตำแหน่งที่ปรึกษา ลิงอูรงอูดังขอตัวพัฒนาพื้นที่ฐานเสียง ลิงแสมขอ “ไฟเขียว” ส่งออกสินค้าควบคุม ฯลฯ

จนในที่สุด ท่านฤาษีก็ซีกไปไม่เป็น ออกอาการปวดเศียรเวียนกระหม่อมมีนกบาล (ภาษาไทยแท้แต่โบราณ) อย่างหนัก

โดยเฉพาะเมื่อถึงปลายปี ๒๕๑๘ เกิดข่าวลือกระฉ่อนว่า “รัฐบาลล้มแน่” เพราะ ส.ส. พรรคร่วมไม่พอใจนายกาศิกฤทธิ จะถอนตัวไปจับมือกับฝ่ายค้านตั้งรัฐบาลใหม่ทิ้งให้พรรคกิจสังคมของท่านนายกาศิกฤทธิ ตกเก้าอี้ไปพร้อมกับ ส.ส. ในสังกัด ๑๘ คน

แต่ด้วยฝีมือลายมือของคนชั้นอาจารย์เจ้าของฉายา “เผ่าสารพัดพิษ” ที่สื่อมวลชนตั้งให้ควบคู่กับฉายาอื่น ๆ นายกาศิกฤทธิ จึงแก้เกมส์ด้วยการ “ปรับ ครม.” เพื่อเปิด “รูระบายอากาศ” ให้ ส.ส. ของพรรคร่วมที่กำลังเจ็วจ้าวสงบลง (บ้าง) จนสามารถสยบความวุ่นวายทางการเมืองลงได้ในระดับหนึ่งและถูกลู่ถูกลงเป็นรัฐบาล “ยางแตก” วังปูลง ๆ ต่อไปได้จนถึงสิ้นปี ๒๕๑๘ แกรมในเดือนพฤศจิกายน “หม่อมป่า” ซึ่งเป็นอีกฉายาหนึ่งของนายกาศิกฤทธิ ยังตอดไปเป็นประธานการแข่งขันขกมวยการกุศลขึ้นมอบถ้วยรางวัลให้นักมวยรูปหล่อ “ผุดผาดน้อย วรฤทธิ” ปรากฏเป็นภาพขึ้นหน้า 1 ของ นสพ. ทุกฉบับในเช้าวันรุ่งขึ้นอีกต่างหาก

และแล้วเทศกาลต้อนรับปีใหม่ ๒๕๑๙ ก็มาถึงพร้อมกับการเฉลิมฉลองของคนไทยทั่วประเทศไม่เว้นแม้แต่ ส.ส.

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๙ นายภา คึกฤทธิ์ จึงเปิดบ้านสวนพลู จัดเลี้ยงปีใหม่ ให้แก่ ส.ส. ทั้งหลาย อันว่าบ้านสวนพลูของท่านซึ่งใช้เป็นสถานที่จัดเลี้ยง “แฮปปี้ นิวเยียร์” ในครั้งนั้น เป็นหลังเดียวกับที่ในเวลาต่อมาถูก “ทหารพราน” นักรบผู้รักภักดีต่อ “พ่อใหญ่จิว” พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ บุกพังบ้านจากกรณีวิวาทะ “กูไม่กลัวมึง” ที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ลั่นวาจาออกมาผ่านสื่อทุกสำนัก ซึ่งจะนำมาเสนอต่อไปในคอลัมน์ “เหลียวหลังฟังเรื่องเล่า” (หากมีผู้สนใจ)

ระหว่างที่บรรยากาศงานเลี้ยงปีใหม่ที่นายภา คึกฤทธิ์ จัดให้ ส.ส. ทั้งหลายกำลังดำเนินไปอย่างรื่นรมย์อบอุ่นไปด้วยรอยยิ้มและเสียงสรรเสริญ

งู ๆ สิ่งที่ไม่มีความคิดก็บังเกิดขึ้น เมื่อนายภา คึกฤทธิ์ คว้าไม้ออกมาอ่านให้ทุกคนในงานได้ทราบว่า บัดนี้ นายภา ได้กราบบังคมทูลขอให้

ลงพระปรมาภิไธยประกาศการ “ยุบสภา” เพื่อเลือกตั้งใหม่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว การประกาศ “ยุบสภา” กลางงานเลี้ยงโดยที่ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดระแคะระคายมาก่อนสร้างความตื่นตะลึงให้กับ ส.ส. ที่อยู่ในงานชนิดต้องอ้าปากค้าง แก้วไวน์แทบจะหลุดจากมือด้วยความตกใจ ที่กำลังดื่มเบียร์ก็มีอันกระฉอกออกจากปากด้วยคิดไม่ถึงว่าจะได้รับ “สุดยอดของขวัญ” ในเทศกาลปีใหม่จากนายภา เช่นนี้

อย่างไรก็ตาม การยุบสภาของหัวหน้ารัฐบาลเพื่อมอบเป็น “ของขวัญปีใหม่” ให้ ส.ส. เพื่อล้มกระดานแล้วเลือกตั้งกันใหม่ กลับกลายเป็น “หอก” ที่ย้อนมาทิ่มตัวท่านเอง เพราะอดีตนายภา คึกฤทธิ์ฯ ต้อง “สอบตก” จากการเลือกตั้งที่จัดให้มีขึ้นในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๙ แถมยังเป็นการสอบตกในเขตดุสิต ซึ่งเป็น “เขตทหาร” ที่ท่านเคยได้รับการเลือกตั้งแบบลอยลำมาแล้วในการลงสมัครครั้งก่อน

แต่จากความเป็นไปในวันนี้จวบจนวันนี้ประวัติศาสตร์การเมืองของไทยได้จารึกไว้ว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ปุชนิยมบุคคลของไทยผู้มีความสามารถหลากหลายและได้รับการยกย่องในฐานะนักปราชญ์ นักประพันธ์ นักแสดง นักการเมือง นักสื่อสารมวลชน (ผู้ก่อตั้ง นสพ. สยามรัฐ) และเคยแสดงจุดยืนคัดค้านการขึ้นเงินเดือนให้ ส.ส. เมื่อปี ๒๕๔๑ ด้วยการลาออกจากการเป็น ส.ส. มาแล้ว

อาจารย์หม่อมผู้นี้แหละคือ นายภา คนแรกและคนเดียวที่ให้ ส.ค.ส. ปีใหม่แก่นักการเมืองด้วยการ “ยุบสภา” หลังจากดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศระหว่างวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๘ ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๑๙ สิริรวมเวลาการเป็น นายภา ตัวจริงและรักษาการเพียง ๓๐๔ วัน

ส่วนนายภา รุ่นน้องอย่าง “ปึกตู” หรือ “ลุงตู” ของคนไทยจะมีอะไรเป็นของขวัญในเทศกาล “สงกรานต์” อันถือเป็นปีใหม่ตามประเพณีไทยหรือไม่ คงต้องติดตามกันต่อไปชนิดอย่ากระพริบตา....

Joseph. Lombardi.

ฟังเรื่องเก่ามาเล่าใหม่

การโห่สามลา

ปาปาเกโน

“โห่หิ้ว โห่หิ้ว โห่หิ้ว โห่”
สามรอบเป็นสิ่งที่
หลงเหลือจาก
วัฒนธรรมประเพณี
ในอดีตที่เราเรียกว่า
ประเพณี

โห่หิ้ว โห่หิ้ว โห่หิ้ว โห่สามรอบเป็นสิ่งที่หลงเหลือจากวัฒนธรรมประเพณีในอดีตที่เราเรียกว่าประเพณีร่วมระหว่างอุษาคเนย์ คือการร้องประกอบการเล่นดนตรีโดยการใช่แคน กลองมโหระทึก การรำหมอลำ

สมัยก่อนตอนที่ผู้คนยังไม่มีศาสนา คนก็เชื่อถือเทพเจ้า แถน ผีฟ้า มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถติดต่อกับเทพเจ้าโดยตรงได้ แต่ต้องผ่านคนที่เป็นตัวกลางซึ่งก็คือพอมดมอผี คนเหล่านี้มีหน้าที่ติดต่อสื่อสารกับเทพเจ้าซึ่งมีความสำคัญมาก

ในสังคมในอดีตกาล การที่จะติดต่อกับเทพเจ้า มนุษย์นั้นไม่สามารถติดต่อกับภาษาธรรมดาได้แต่จะต้องติดต่อกับภาษาคนตรี โดยการใช้เสียงกลองมโหระทึก การตี การใช่แคน การใช้เครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่จะต้องเป่า ดังนั้นเนื้อความที่จะสื่อสารไปของผู้ที่มีปัญหา มีความเดือดร้อน อาทิเช่น ข้าวยากหมากแพง การขอให้ฝนตกลงมา ผู้คนจะบอกเทพเจ้าโดยตรงให้ส่งฝนมาให้ก็ไม่ได้ เทพเจ้าจะไม่รับรู้แต่จะต้องมีอีกภาษาหนึ่งที่จะติดต่อกับเทพเจ้าได้ก็ต้องให้พอมดมอผีแปลงจากภาษาคน คนไปบอกพอมดมอผีว่าปีนั้นมันลำบากเหลือเกินฝนไม่ตก ช่วยติดต่อทำพิธีบวงสรวง พอมดมอผีก็จะต้องแปลงคำร้องทุกข์จากชาวบ้าน โดยการรำ การร้องโห่เพื่อดึงดูดความสนใจและพูดออกไป หมอผีที่เล่นดนตรีก็จะเล่นดนตรีประกอบเพื่อสื่อแปลงภาษาธรรมดาเป็นภาษาคนตรีเพื่อที่จะสื่อถึงเทพเจ้าให้เทพเจ้ารับรู้

ภาพประกอบ

<https://writer.dek-d.com/Sirirutaum/writer/viewlongc.php?id=1600352&chapter=19>

<http://oknation.nationtv.tv/blog/loongdali/2012/11/28/entry-1/comment>

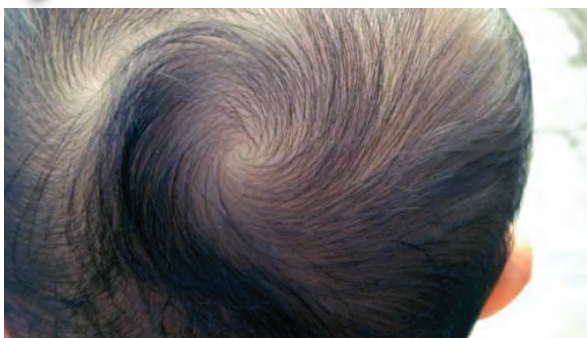

อาจารย์สุจิตต์ วงษ์เทศ นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่มีชื่อเสียง ท่านเคยกล่าวไว้ว่า อูษาคเนย์มีความเชื่ออันหนึ่งซึ่งที่อื่นไม่มีคือคำว่า มิ่งกับขวัญ มิ่งแปลว่าร่างกาย ขวัญเป็นอะไรที่มากกว่าจิตวิญญาณ ทุกอย่างจะต้องมีขวัญ ขวัญเสีย ขวัญหายเพราะตกใจ คนก็บอกว่าขวัญหาย อันนี้ไม่ใช่วิญญาณ คือวิญญาณยังอยู่

แต่เราตกใจ สิ่งที่เราตกใจก็คือขวัญซึ่งก็ไม่ว่าจะแปลว่าอะไรดี ภาษาอังกฤษไม่ทราบว่ามีคำไหนที่จะเทียบเคียงกับคำว่าขวัญหรือไม่ Spirit ก็ไม่ได้ ที่นี้คำว่าขวัญนี้มีสัญลักษณ์คือ ศิลปะบ้านเชียงที่เป็นลายกันหอยซึ่งจริง ๆ แล้วคือลายขวัญ ขวัญบนศีรษะของมนุษย์ ถ้าเรามองให้ดีจะเป็นลายกันหอยบ้านเชียงคือ ขวัญ เพราะว่าหม้อของที่บ้านเชียงทำมา หม้อนี้มีใช้หม้อธรรมดา มีใช้หม้อทำไว้เพื่อบรรจุอาหาร แต่เป็นหม้อที่ทำไว้ใส่กระดูก ถ้ารู้สิ ใส่วิญญาณ หม้อแบบนี้ไม่ใช่หม้อทำกับข้าว ลวดลายกันหอยคือ ขวัญ อีกอันหนึ่งคือ หน้าของทองมโหระทึก ลวดลายจะเป็นรูปดาวเป็นแฉก ๆ อันนี้ไม่ใช่ดาวแต่เป็นลายของขวัญ ซึ่งเค้าเขียนอีกแบบหนึ่ง ทองมโหระทึกมีต้นกำเนิดทางเหนือของเวียดนามทางตอนใต้ของจีนที่มณฑลกว่างสี อันนั้นเป็นแหล่งอารยธรรมของอูษาคเนย์ทั้งหมด ซึ่งเป็นเกร็ดความรู้ที่ยังหลงเหลืออยู่และผู้คนอาจจะลืมไปแล้วว่านี่คือวัฒนธรรมจริง ๆ ของพวกเรา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมร่วมอูษาคเนย์ ไม่ใช่วัฒนธรรมเขมรซึ่งรับมาจากอินเดีย เพราะอินเดียเข้ามาทางสุมาตรา ทางอาณาจักรศรีวิชัย ตามพระปรางค์ที่เข้ามาทางนครศรีธรรมราช อาณาจักรจำปาซึ่งมาจากเขมรอยุธยาช่วงหนึ่งก็ได้รับอิทธิพลอย่างมากจนกระทั่งพระปรางค์ก็ได้รับอิทธิพลทางสถาปัตยกรรมมาจากการก่อสร้าง

เครื่องปั้นดินเผา - บ้านเชียง

สิ่งต่าง ๆ นั้นถ่ายแบบมาเลย ตอนหลังเราก็ได้รับวัฒนธรรมทางสุพรรณภูมิ เข้ามา ซึ่งก็มาผสมกับอันนี้จนกระทั่งกลายมาเป็นของไทยในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมของไทยไม่ใช่วัฒนธรรมที่ได้รับมาจากเขมรโดยตรงหรือลาวโดยตรง และมาผนวกกับแขกที่มาค้าขายทางตอนใต้กับจีนก็เลยกลายมาเป็นวัฒนธรรมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ยืดหยุ่นมากและเป็นวัฒนธรรมที่อ่อนแต่แข็ง ซึ่งจะสามารถกลืนหลาย ๆ วัฒนธรรมได้หมด เราอาจจะกล่าวได้ว่าไทยเป็นเมืองเดียวที่คนจีนอพยพมาและไม่ยอมพูดภาษาจีน แต่บอกว่าเป็นคนจีนและส่วนใหญ่พูดภาษาจีนไม่ได้ ซึ่งหากไปดูที่มาเลเซีย อินโดนีเซีย คนจีนก็จะเป็นคนจีนที่พูดภาษาจีน ซึ่งคนเหล่านี้ก็จะบอกว่าเค้าเป็นคนจีนไม่ใช่คนประเทศอื่น แต่คนจีนในไทยจะบอกว่าพวกเขาเป็นคนไทยเชื้อสายจีน แต่พูดจีนไม่ได้ เพราะถูกถ่ายกลืนวัฒนธรรมไปเกือบหมด หลาย ๆ คนจะพยายามเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนแซ่เป็นไทย แต่พวกเขาก็ยังคงวัฒนธรรมบางอย่างเอาไว้ และนี่คือจุดแข็งของไทย ซึ่งอันนี้เราควรจะภูมิใจมาก เป็นซอฟต์แวร์เพาเวอร์ที่ทรงพลังมาก วัฒนธรรมไทยจะสามารถกลืนทุกอย่างได้อย่างอ่อนนุ่ม เราไม่ต้องปฏิเสธต่างชาติแต่เราสามารถรับสิ่งดี ๆ เช่น เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาประยุกต์กับวัฒนธรรมของไทยได้ดังนั้นเมื่อเรามาปรับใช้และเมื่อไปถึงระดับนโยบายต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะทรงพลังมากหากเราสามารถปรับใช้ให้ทันกับยุคทันสมัยได้

หนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยที่ทุกคนจะต้องมาเที่ยวให้ได้คือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นจังหวัดที่ไม่มีอำเภอเมืองแต่มีอำเภอพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากมีการคมนาคมที่ไปมาสะดวกทั้งทางถนนสายหลักที่กว้างขวางและทางน้ำที่สะดวกสบายและมีแม่น้ำผ่าน ดังนั้นอยุธยาจึงถือเป็นศูนย์กลางที่เป็นราชธานีที่สำคัญของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นระบบที่แข็งแกร่งด้วยการปกครองและการพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจทำให้เป็นชุมชนการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญอันส่งผลสืบเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและภาษาและหล่อหลอมจนเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

นับตั้งแต่ก่อตั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมาได้มีพระมหากษัตริย์ปกครอง ๕ ราชวงศ์ ๓๓ พระองค์ โดยหนึ่งในพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาและเป็นที่ยกย่องอย่างมากพระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงครองราชย์ระหว่างปี พุทธศักราช ๒๑๙๙-๒๒๓๑ ดังนั้นในฉบับนี้จึงขอแนะนำให้รู้จักสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับมหาราชพระองค์นี้นั่นก็คือ **วัดดุสิตาราม**

ทุกคนคงสงสัยว่าทำไมถึงไม่แนะนำพระราชวังโบราณหรืออะไรที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์แต่เป็นวัดแห่งนี้เป็นแทน นั่นก็เป็นเพราะนักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่า สถานที่แห่งนี้เป็นที่พำนักในบั้นปลายชีวิตของเจ้าแม่วัดดุสิต

วัดดุสิตาราม

เสมา

ซึ่งไม่มีประวัติที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างแน่ชัด เป็นเพียงคำสันนิษฐานซึ่งก็ควรจะฟังไว้เป็นข้อมูล กล่าวกันว่าเจ้าแม่วัดดุสิตเป็นแม่นมของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และเป็นมารดาของโกษาเหล็กและโกษาปานซึ่งเป็นราชทูตของไทยและที่สำคัญ ยังเชื่อกันว่า โกษาปานเป็นบรรพบุรุษต้นราชวงศ์จักรี

ประวัติความเป็นมาของท่านมีมาหลายกระแส แต่ที่แน่นอนที่สุดท่านต้องเป็นสตรีที่มีบรรดาศักดิ์สูงมาก บางกระแสเชื่อว่าท่านเป็นถึงหม่อมเจ้าในราชวงศ์สุโขทัย และนี่อาจจะเป็นที่มาที่ผู้คนพากันขนานนามว่า เจ้าแม่เพราะเป็นทั้งเจ้าโดยฐานันดรศักดิ์และเป็นทั้งแม่นมโดยตำแหน่ง จะเห็นได้ว่าอาจจะเป็นการเชื่อมโยงให้เห็นถึงสายสัมพันธ์ของราชวงศ์ไทยที่สืบสายมาตั้งแต่โบราณไม่ขาดสายมาตั้งแต่สมัยโบราณ ตลอดชีวิตของท่านได้รับความเคารพไม่เพียงแต่สมเด็จพระนารายณ์มหาราชและกษัตริย์องค์อื่น ๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้คนทั่วไปจนผู้คนต่างกล่าวขนานนามอีกนามหนึ่งว่า “เจ้าแม่ผู้เฒ่า”

หลักฐานที่เป็นรูปธรรมที่เกี่ยวกับเจ้าแม่วัดดุสิตไม่เหลืออะไรยกเว้นที่วัดดุสิตารามซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลหันตรา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อันเป็นพื้นที่สำคัญทางด้านพิธีกรรมในช่วงเวลานั้นเนื่องจากว่า บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่นาหลวงซึ่งก็เหมือนกับสนามหลวงที่มีการทำพิธีแรกนาขวัญ การเดินทางมาเที่ยววัดนี้สะดวกสบายเพราะมีถนนตัดตรงถึงวัด สภาพปัจจุบันของวัดดูเรียบง่าย รมเย็นไม่พลุกพล่านสมกับความสมถะและสงบของสมภารดำ ซึ่งท่านได้เมตตานำชมโบราณสถานที่สำคัญของวัด อันได้แก่เจดีย์ใหญ่สูงถึง ๔๐ เมตร รูปลักษณ์สง่างามและเชื่อกันว่าเป็นที่บรรจุอัฐิของเจ้าแม่วัดดุสิต หากเป็นไปตามข้อสันนิษฐานนี้ก็คงเนื่องมาจากองค์เจดีย์ตั้งอยู่บนฐานสูงส่งาคูลังการอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าส่วนของลวดลายที่ประดับจะสูญหายผู้ฟังไปตามกาลเวลาก็ตาม ไม่ไกลกันกับเจดีย์จะมีโบสถ์หลังเดิมที่เป็นลักษณะแบบมหาอุทม์ และหลักฐานที่แสดงว่าวัดนี้เป็นวัดสำคัญมากอีกประการหนึ่งคือ มีการขุดค้นพบเศษกระเบื้องสีเหลือง กระเบื้องมุงหลังคาอุโบสถที่เป็นสีเหลืองนี้จะใช้สำหรับวัดที่สำคัญเท่านั้น เช่นเดียวกับเจดีย์องค์อื่นๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ไม่รอดพ้นจากเงื้อมมือของโจรลักทรัพย์ เจดีย์ที่สูงตระหง่านนี้ก็ยังคงถูกเจาะทำลายเพื่อขุดหาสมบัติบริเวณต้นโพธิ์ที่งอกขึ้นอยู่กลางเจดีย์ โดยในครั้งนั้นท่านเจ้าอาวาสเล่าให้ฟังว่าโจรได้ของสำคัญไปคือ พระบูชาที่สร้างขึ้นจากยุคต้นยุคกลางและยุคปลายของสมัยกรุงศรีอยุธยาครบทั้งสามรุ่น แต่ที่น่าแปลกแต่จริงทางวัดไม่สามารถนำพระกลับมาได้เพราะไม่มีหลักฐานใดที่สามารถนำไปแสดงว่าพระเหล่านี้เป็นศาสนาสสมบัติของวัด

การมาเที่ยวที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่จำเป็นที่จะต้องเตรียมการล่วงหน้าเตรียมเงินมากมายเพียงแค่นี้มีเวลาเพียงครึ่งวันคุณก็จะได้มาสัมผัสกับบรรยากาศที่แสนสบายที่ยังคงมีกลิ่นอายของความรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรมในอดีตของไทย

พระธรรมพัชรญาณมุนี (ณอน ชิเวอร์ตัน ขยসাโร)

นาคีสุริโณ

ภาพจาก : <https://www.bloggang.com/>

พระธรรมพัชรญาณมุนี มีนามเดิมว่า ณอน ไมเคิล ชิเวอร์ตัน (Shaun Michael Chiverton) ฉายา ขยসাโร สถานพำนักสงฆ์บ้านไร่ทอสี จังหวัดนครราชสีมา เป็นพระฝรั่งที่ถ่ายทอดความลึกซึ้งทางธรรมฉบับภาษาไทยได้สละสลวย และเป็นที่ประทับใจต่อพุทธศาสนิกชนทั่วโลก พระธรรมพัชรญาณมุนี เกิดเมื่อ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ณ เกาะโอลด์ออฟไวต์ ประเทศอังกฤษ

ตอนเล็ก ๆ ท่านสุขภาพไม่ค่อยดี มีอาการหอบหืด ต้องหยุดโรงเรียนบ่อย จึงใช้เวลาในการศึกษาด้วยตนเอง ท่านสนใจว่าอะไรคือสิ่งสูงสุดที่เราจะได้จากการเป็นมนุษย์ อะไรคือความจริงสากลที่ไม่ขึ้นอยู่กับสมมุติของแต่ละสังคม ทำไมคนเราอยากอยู่อย่าง เป็นมิตรแต่กลับบรณาฆ่าฟันกันอยู่เรื่อยไป

เมื่อไปโรงเรียน เป็นนักเรียนที่ช่างคิด ช่างค้นคว้า และมีผลการเรียนที่ดีเยี่ยมจนโยมบิดามีความหวังให้เข้าสอบชิงทุนเพื่อเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในประเทศอังกฤษ

เมื่อศึกษาอยู่ได้อ่านหนังสือมากมายหลากหลาย จนกระทั่งพบคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงเกิดความเลื่อมใสศรัทธา ว่าเป็น “สัจธรรมความจริง” ที่กำลังแสวงหาอยู่ จึงสนใจการฝึกจิต และศึกษาหาความรู้ทางพุทธศาสนาตั้งแต่วัยรุ่น

ท่านทำงานเก็บเงินระหว่างที่กำลังเรียนและออกเดินทางหาประสบการณ์ในประเทศต่าง ๆ ตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี ด้วยสนใจการฝึกจิตและศึกษาหาความรู้ทางพุทธศาสนาตั้งแต่วัยรุ่น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญให้ท่านเริ่มทำงานเก็บเงินและออกเดินทางหาประสบการณ์ในประเทศต่าง ๆ อาทิ ประเทศอิหร่านซึ่งลำบากมาก ถึงขนาดที่ว่าเคยโดนซ้อม แต่ท่านก็ไม่ย่อท้อจนมีคนชวนท่านไปอยู่ที่บ้านเพื่อให้สอนภาษาอังกฤษให้แลกกับการให้ที่พักและอาหาร หรือเมื่อครั้งท่านไปประพุดิตินเป็นฤๅษีที่อินเดีย แต่สุดท้ายก็มีเหตุจากปัจจัยภายนอกทำให้ท่านต้องเดินทางกลับ ท่านเดินทางไปทั่วจนแน่ใจว่าการศึกษาและปฏิบัติธรรม อันเป็นหนทางที่ต้องการแทนการเรียนต่อในมหาวิทยาลัย โดยท่านใช้เวลาค้นหาสิ่งที่ท่านต้องการ ๒ ปี จนแน่ใจว่าการศึกษาและปฏิบัติธรรม โดยเริ่มปฏิบัติกับท่านพระอาจารย์สุเมโธ (พระราชสุเมธาจารย์ ในปัจจุบัน และเป็นพระชาวต่างชาติรูปแรก ที่เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อบุชา) ที่ประเทศอังกฤษ เป็น “ปะขาว” ถือศีล ๑๐ เป็นเวลา ๑ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๒๑ : เดินทางมาประเทศไทยเพื่อฝึกปฏิบัติกับ

หลวงพ่อบุชา สุภทโท (พระโพธิญาณเถร)

ที่วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๒๒ : บรรพชาเป็นสามเณร อยู่ที่วัดหนองป่าพง

พ.ศ. ๒๕๒๓ : อุปสมบทเป็นพระภิกษุ

โดยมีหลวงพ่อบุชา สุภทโท เป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๒๕๓๙ : เป็นรองเจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติ

โดยมี ท่านพระอาจารย์ปัสสนโน

เป็นเจ้าอาวาส

พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ : เป็นเจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติ

แทนท่านพระอาจารย์ปัสสนโน

ซึ่งได้รับนิมนต์ไปตั้งวัดสาขา

ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบ

<https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=pitchayut8&month=07-2021&date=19&group=2&gblog=35>

ปัจจุบันพระชยสาโรจน์พักอยู่ ณ สถานพำนักสงฆ์ บ้านไร่ทอสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยลูกศิษย์ และประชาชนทั่วไปมักจะเรียกท่านว่า พระฝรั่ง หรือ พระอาจารย์ฝรั่ง ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ขึ้นเป็นพระราชพัชรมานิต ในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ต่อมาพระราชพัชรมานิต ได้ยื่นเรื่องขอแปลงสัญชาติเป็นไทยต่อกระทรวงมหาดไทย กระทั่งวันจันทร์ที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แปลงสัญชาติเป็นไทยเป็นกรณีพิเศษ ด้วยเหตุผลที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า ได้เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานาน เป็นพระภิกษุที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัยแตกฉานในพระธรรมคำสอน มีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่ธรรมะทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ กับเคยดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติมาก่อน ถือเป็นผู้ทำคุณประโยชน์เป็นพิเศษต่อประเทศไทยและพระพุทธศาสนา

ท่านเป็นพระฝรั่ง แต่วัตรปฏิบัติของท่านสมกับเป็นสมณะยิ่ง คำสอนทางพุทธศาสนาของท่านก็ฟังและเข้าใจง่ายแก่นของศาสนาทุกศาสนาคือต้องการให้ศาสนิกของศาสนา นั้น ๆ เป็นคนดีละเว้นความชั่วและความผิดบาป แต่จุดต่างพร้อมที่เกิดขึ้นในแต่ละศาสนาล้วนแล้วแต่เกิดจากการบิดเบือนหลักธรรมคำสอนในศาสนานั้น ๆ ทั้งหมดทั้งสิ้น ดังนั้นไม่ว่าท่านทั้งหลายจะเป็นศาสนิกของศาสนาใดก็ตาม การนับถือยึดมั่นศรัทธาในศาสนาต้องมีสติ มีเหตุ มีผล กำกับอยู่เสมอ อย่าได้ตกเป็นเหยื่อของบุคคลที่เอื้ออ้างตีความหลักการของศาสนาไปในทางที่ผิด ที่ไม่ชอบ ไม่มีหลักการ ขาดเหตุผล รวมทั้งการยุยงปลุกปั่นให้เกิดความบาดหมางแตกแยกทั้งภายในศาสนาที่เราเคารพนับถือศรัทธาและทั้งกับเพื่อนพ้องพี่น้องร่วมชาติที่เป็นศาสนิกของศาสนาที่แตกต่างกัน เช่นนี้จึงจะเป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนาที่เราท่านนับถือศรัทธา สังคม ชาติบ้านเมือง และโลกนี้ก็จะประสบแต่ความสุข ด้วยมีแต่สันติและไร้ความขัดแย้งซึ่งกันและกัน

เรื่องน่ารู้ก่อนเลือกซื้อกล้องถ่ายรูป สำหรับนักถ่ายมือใหม่

ธิดิ แก่นจันทร์ดา

CAMERA

สำหรับนักถ่ายภาพมือใหม่ทีคิดจะเข้าสู่วงการถ่ายภาพอย่างแรกเลยที่ต้องมีก่อนก็คือ กล้องถ่ายรูป เพื่อเป็นประตูด่านแรกสู่วงการ การจะมีกล้องถ่ายรูปสักตัว มักจะมีคำถามตามมาว่า กล้องถ่ายรูปแบบไหนที่จะเป็นกล้องถ่ายรูปที่ดีที่สุด เพราะการซื้อกล้องถ่ายรูปสักตัวเป็นการลงทุนที่ราคาสูง และด้วยความเป็นมือใหม่จึงยังไม่ค่อยจะมีความรู้และประสบการณ์มากนัก เมื่อเทียบกับนักถ่ายภาพที่อยู่ในสังเวียนมานาน ปัญหาที่นี้อาจจะเป็นคำถามโลกแตกที่ยากจะหาคำตอบ

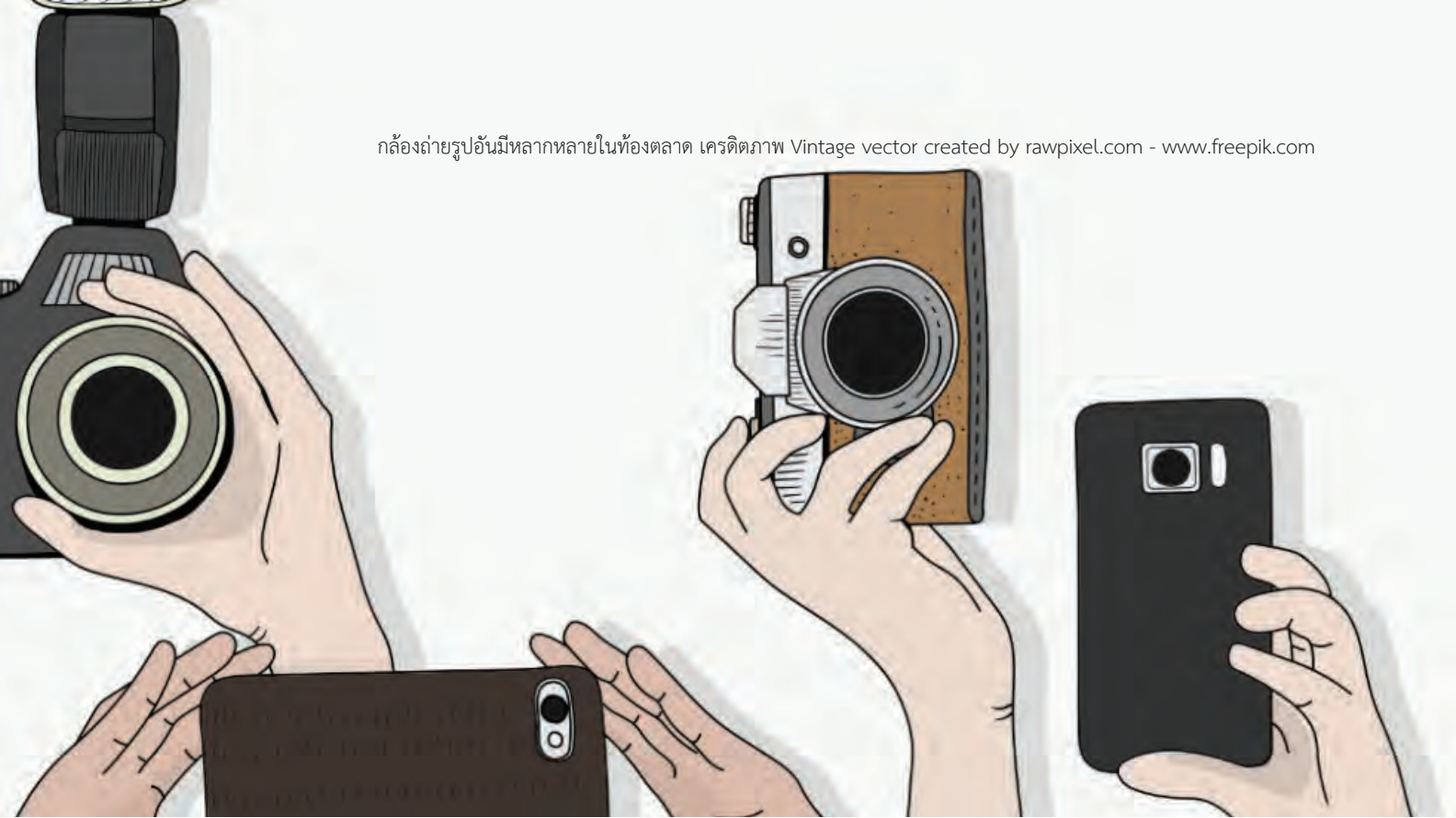
เรื่องนี้ให้ลองใช้วิธีเปรียบเทียบง่าย ๆ กับรถยนต์ในท้องตลาดว่า ทำไมถึงมีมากมายหลายยี่ห้อและหลากหลายรุ่น แต่รถยนต์ทุกคันสามารถพาคนขับไปถึงที่หมายได้ทุกคัน ไม่ว่าจะ เป็นรถยนต์รุ่นไหน ทำไมแต่ละคนถึงตัดสินใจเลือกรถยนต์ต่างยี่ห้อต่างรุ่น แม้ว่าพวกเขาไปถึงที่หมายได้เหมือนกันซึ่งเป็นคำถามที่น่าคิด และไม่มีคำตอบถูกหรือผิดในการตัดสินใจว่าจะเลือกรถยนต์รุ่นไหน สำหรับกล้องถ่ายรูปก็เช่นกัน มีหลายประเภทหลายยี่ห้อ และหลายรุ่น สำหรับกล้องถ่ายรูปทุกตัวก็ต่างมีความสามารถในการบันทึกภาพถ่ายเหมือนกันหมด การเลือกซื้อกล้องถ่ายรูปก่อนอื่นต้องมาดูปัจจัยสำคัญ ๆ ที่ควรพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการซื้อกล้องถ่ายรูปสักตัว เพราะกล้องถ่ายรูปแต่ละตัวค่อนข้างมีราคา ลงทุนทั้งที่แล้วผู้ใช้งานควรจะได้ประโยชน์สูงสุด

ปัจจัยที่ ๑ ต้องการนำกล้องไปเพื่อถ่ายรูปอะไร

ตรงจุดนี้จะเรียกได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดเลยก็ว่าได้สำหรับมือใหม่ทุกคน เพราะการถ่ายภาพนั้นมียุ่อยู่มากมายหลากหลายประเภทลองมาดูตัวอย่างคร่าว ๆ กันว่ามีประเภทใดบ้าง (ซึ่งผู้เขียนไม่ได้ยกตัวอย่างมาทั้งหมด)

- การถ่ายภาพบุคคล
- การถ่ายภาพเชิงภูมิทัศน์
- การถ่ายภาพกีฬา
- การถ่ายภาพเชิงสารคดี
- การถ่ายภาพมาโคร

การที่ต้องตอบคำถามให้ได้เสียก่อนเพื่อที่จะได้ตีกรอบให้แคบลงว่า กล้องถ่ายรูปที่ควรจะมีไว้ในครอบครองควรเป็นกล้องประเภทไหน โดยที่กล้องแต่ละประเภทนั้นมีความเก่งเฉพาะด้านที่ต่างกันออกไป กล้องบางประเภทเหมาะกับการถ่ายภาพแบบหนึ่ง แต่อาจจะไม่เหมาะกับการถ่ายภาพในอีกแบบหนึ่ง และเป็นไปไม่ได้ว่ากล้องถ่ายรูปตัวเดียวนั้นจะเหมาะสมกับการถ่ายภาพทุกประเภท ในบางกรณีผู้ถ่ายต้องการความคล่องตัวรวดเร็ว น้ำหนักกล้องต้องไม่มาก บางกรณีผู้ถ่ายต้องเผชิญสภาพแวดล้อมอันตราย กล้องถ่ายรูปที่นำไปใช้ในสถานการณ์นี้ต้องมีความทนทาน สมบุกสมบันเป็นพิเศษ ทนทานต่อสภาพอากาศและสิ่งสกปรก ตรงจุดนี้ให้มือใหม่ควรไปทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของกล้องถ่ายรูปที่สนใจอยู่ สามารถทำการค้นคว้าจากสื่อออนไลน์ของไทยและเทศได้ไม่ยาก โดยที่ยังไม่จำเป็นต้องลงไปในเรื่องของเทคนิค

ปัจจัยที่ ๒ งบประมาณที่สามารถใช้จ่ายได้

กล้องถ่ายรูปจัดว่าเป็นสินค้าที่มีราคาพอสมควร มีตั้งแต่ไม่กี่พันบาทไปจนถึงหลายแสนบาท อาจจะถึงหลักล้านบาท ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ราคาของกล้องถ่ายรูปมีความแตกต่างกันหลัก ๆ แล้วจากคุณสมบัติเฉพาะตัวของกล้องประเภทนั้น ๆ ยิ่งเป็นกล้องถ่ายรูปที่มีประสิทธิภาพสูงแล้วก็ยิ่งมีราคาแพงลงมาดูตัวอย่างกันสักเล็กน้อย และพิจารณาเหตุผลคร่าว ๆ ว่าทำไมถึงได้มีราคาที่แตกต่างกันออกไป

□ กล้องถ่ายรูปประเภทคอมแพค สำหรับกล้องถ่ายรูปประเภทนี้มีราคาต่ำที่สุดในบรรดากล้องถ่ายรูปทั้งหมด ยกเว้นกล้องคอมแพคแบบพิเศษที่เรียกว่า พรีเมียมคอมแพค แต่ราคาอาจจะถูกกว่าโทรศัพท์สมาร์ทโฟนเสียด้วยซ้ำ ส่วนคุณภาพก็ยิ่งเหนือกว่าสมาร์ทโฟน ด้วยคำว่าคอมแพคหมายถึงกล้องถ่ายรูปที่มีขนาดเล็ก พกพาง่าย เปลี่ยนเลนส์ไม่ได้ ส่วนมากจะไม่ถูกเอาไปใช้งานระดับมืออาชีพ แต่จะแพร่หลายในหมู่ผู้ใช้ทั่วไปมากกว่าในยุคก่อนการปรากฏตัวของสมาร์ทโฟน

□ กล้องถ่ายรูปประเภทเลนส์เดี่ยวสะท้อนภาพ หรือกล้อง DSLR จัดเป็นกล้องถ่ายรูปที่ได้รับความนิยมทั้งมือสมัครเล่นและมืออาชีพ สามารถเปลี่ยนเลนส์ให้เหมาะสมกับการใช้งานต่างๆ อุปกรณ์ต่อพ่วงเสริมความสามารถก็มีหลากหลาย สามารถนำไปต่อยอดได้อีกมาก ราคามีอยู่หลายระดับตั้งแต่รุ่นต่ำสุดที่ประสิทธิภาพไม่สูงและถูกจำกัดฟังก์ชันการใช้งานราคามีหนึ่งเพียงหมื่นบาทต้นๆ ก็สามารถหาซื้อได้แล้ว ไปจนถึงรุ่นใหญ่สำหรับมืออาชีพที่จัดเต็มทั้งฟังก์ชันและประสิทธิภาพ สำหรับกล้องประเภทนี้ต้องเผื่อเงินไว้สำหรับค่าเลนส์และอุปกรณ์เสริมต่างๆ เรียกได้ว่า ซื้อตัวกล้องมาแล้วอาจจะไม่จบจริงๆ อาจมีการขยับขยายเพิ่มเติมในภายหลัง (และโดยมากมักจะเป็นอย่างนี้ไม่ว่ามือสมัครเล่นหรือมืออาชีพ)

□ กล้องถ่ายรูปประเภทไร้กระจก หรือกล้อง Mirrorless สำหรับกล้องถ่ายรูปประเภทนี้ถือว่ามีมาแรงในยุคปัจจุบันได้รับความนิยมทั้งมือสมัครเล่นและมืออาชีพ เป็นกล้องที่สามารถเปลี่ยนเลนส์ได้ จึงทำให้สามารถตอบสนองการใช้งานได้หลากหลาย อุปกรณ์ต่อพ่วงเสริมความสามารถก็มีมาก ทั้งยังสามารถนำไปต่อยอดการใช้งานได้ไม่ต่างจากกล้อง DSLR แต่ซื้อได้เปรียบที่เหนือกว่ากล้อง DSLR อยู่ที่น้ำหนักเบาและขนาดเล็กกว่า โดยมีตั้งแต่รุ่นเล็กสำหรับคนใช้งานทั่วไปจนถึงรุ่นใหญ่จัดเต็มประสิทธิภาพสำหรับงานในระดับมืออาชีพ ราคาไม่ได้ถูกหรือไม่แพงจนเกินไป ไล่ๆ กับกล้อง DSLR แต่อาจจะแพงกว่า DSLR ราคาต่ำสุดในท้องตลาดเสียด้วยซ้ำ ส่วนคุณภาพของไฟล์นั้นหายห่วงไม่ได้ต่อยอดกว่ากล้อง DSLR เลย เรียกได้ว่าแทบจะไม่ต่างกัน ส่วนเรื่องของการเผื่อเงินสำหรับซื้อเลนส์และอุปกรณ์เสริมก็ยังคงต้องพิจารณาไว้ ซื้อกล้องมาแล้วอาจจะไม่จบจริงๆ แค่นี้ เพราะยังสามารถขยับขยายได้เหมือนกับกล้อง DSLR

ตรงจุดนี้ในเรื่องของราคา ขอให้มือใหม่ลองทำการหาข้อมูลเอาไว้ก่อน อาจจะสืบราคาจากร้านจำหน่ายกล้องถ่ายรูปใกล้บ้าน บางร้านอาจจะมีการจัดโปรโมชั่นลดราคา หรือจัดโปรโมชั่นของแถม ถ้าคิดจะซื้อกล้องถ่ายรูปที่เปลี่ยนเลนส์ได้ ควรจะทำการสืบราคาเลนส์ของกล้องนั้นๆ เอาไว้ด้วย เพราะซื้อกล้องมาแล้วมักจะไม่ใช่จบง่ายๆ ต้องมีการขยับขยายเพิ่มเติมเรื่องเลนส์กล้องแต่ละยี่ห้อราคาก็ต่างกัน เลนส์สำหรับกล้องแต่ละยี่ห้อที่ราคาต่างกันด้วย

CAMERA/PHOTO

ปัจจัยที่ ๔ ต้องการเพื่อคุณสมบัติของกล้องถ่ายรูปไว้สำหรับอนาคตหรือไม่

สำหรับคนที่ก้าวเข้าสู่การถ่ายภาพอย่างจริงจังจนอยากพัฒนาฝีมือเพื่อไปเป็นช่างภาพมืออาชีพ เรื่องแบบนี้ย่อมไม่จบด้วยอุปกรณ์พื้นฐานที่ติดมากับกล้องถ่ายรูปอย่างแน่นอน ถ้าเป็นกล้องถ่ายรูปประเภทกล้องคอมแพคจะไม่ค่อยสามารถเสริมเพิ่มเติมอะไรได้มากนัก กระทั่งกล้องพรีเมียมคอมแพคก็เช่นกัน แต่ในกรณีที่เลือกใช้กล้องดิจิทัลประเภทกล้อง DSLR หรือกล้อง Mirrorless แล้วจะมีทางเลือกในการต่อยอดได้มากกว่า ไม่ว่าจะเป็นตัวเลนส์สำหรับการใช้งานตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งจากตัวเลนส์จากผู้ผลิตกล้องถ่ายรูปยี่ห้ออื่น ๆ เอง หรือจากผู้ผลิตรายอื่น นอกจากตัวเลนส์แล้วอุปกรณ์ต่อเสริมเพิ่มความสามารถของกล้องถ่ายรูปทั้งสองประเภทยังมีอีกมากมายหลายอย่าง เช่น กริปแบตเตอรี่ในกรณีที่แบตเตอรี่ในตัวกล้องไม่เพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะกล้องถ่ายรูปประเภท Mirrorless ที่มีจุดอ่อนในเรื่องที่ใช้พลังงานมาก หรือแม้จะเป็นกล้องระดับมืออาชีพที่เป็นรุ่นสุดโหดอย่าง Fujifilm GFX-100s คุณภาพจากไฟล์ภาพที่ได้มีความเหนือกว่า DSLR ตัวท็อป ๆ จากค่ายอื่น ๆ อีกหลายตัว แต่ก็ยังสามารถถ่ายภาพได้เพียง ๔๐๐ กว่าภาพเท่านั้นต่อการชาร์จแบตเตอรี่ ๑ ครั้ง ขณะที่กล้อง DSLR ระดับกลาง ๆ ของค่ายอื่น ซึ่งคุณภาพไฟล์ที่ยังห่างชั้นจาก Fujifilm GFX100s ยังมีอัตราการการถ่ายภาพต่อการชาร์จแบตเตอรี่หนึ่งครั้งมากกว่า ๑ พันภาพ เรื่องของอุปกรณ์ต่อพ่วงเสริมความสามารถนั้น มีทั้งมาจากบริษัทผู้ผลิตกล้องถ่ายรูปโดยตรง หรือมาจากผู้ผลิตรายอื่น ๆ

เมื่อได้ลองพิจารณาดูปัจจัยหลัก ๆ ทั้ง ๔ ข้อ ตามที่ผู้เขียนได้นำเสนอแล้ว น่าจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจซื้อกล้องถ่ายรูปสำหรับมือใหม่ไม่มากนัก ผู้เขียนเพียงแค่เสนอแนะแนวทางเท่านั้น สุดท้ายแล้วคนที่ต้องตัดสินใจคือตัวผู้ที่จะซื้อกล้องถ่ายรูปเอง กล้องถ่ายรูปที่เหมาะสมที่สุดคืออะไร คงจะมีคำตอบกันในใจแล้ว ไม่แน่ว่ากล้องถ่ายรูปตัวแรกนี้ อาจจะเป็นบันไดสู่เส้นทางสายอาชีพช่างภาพ ด้วยทุกอย่างต้องมีการเริ่มต้นจากจุดเล็ก ๆ เสมอ ขอให้ได้กล้องถ่ายรูปที่เหมาะสมและถูกใจครับ

เนื้อหาประกอบการค้นคว้า
<https://www.digitalphotomentor.com/choose-best-digital-camera/>
<https://www.bhphotovideo.com/explora/photography/buying-guide/what-is-the-best-camera-for-beginners>

ปัจจัยที่ ๓ ระดับความสามารถของการถ่ายภาพที่มีอยู่

และความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในอนาคต

เรื่องของระดับความสามารถที่เป็นอยู่ตรงนี้สำคัญด้วยว่ากล้องถ่ายรูปที่ในท้องตลาดถูกออกแบบมาให้ตอบสนองกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย ตั้งแต่กลุ่มลูกค้าที่ไม่มีความรู้เรื่องการถ่ายภาพอะไรเลย ให้กล้องถ่ายรูปจัดการทุกอย่างโดยอัตโนมัติ ผู้ถ่ายมีหน้าที่แค่เสียบแล้วกดชัตเตอร์ ดังเช่นกล้องถ่ายรูปในสมาร์ตโฟน ถ้าเป็นกล้องถ่ายรูปสำหรับมืออาชีพจะเป็นกล้องถ่ายรูปที่มีความซับซ้อนในการตั้งค่าต่าง ๆ ถ้าระดับความสามารถในการถ่ายภาพยังไม่ถึง ยังไม่เคยทราบพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพ จึงยังไม่สามารถทำความเข้าใจในการใช้กล้องถ่ายรูปประเภทนี้ได้ แต่ความสามารถของกล้องถ่ายรูปประเภทนี้จะมากตามไปด้วยในกรณีที่ยังเป็นมือใหม่จริงๆ แต่ต้องการความจริงจังในการถ่ายภาพ การเลือกใช้กล้องถ่ายรูปจึงควรที่จะเพื่อคุณสมบัติสำหรับอนาคตไว้ด้วย กล้องถ่ายรูปต้องมีความสามารถในการควบคุมการตั้งค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพ นอกเหนือจากความสามารถในการทำงานในระบบอัตโนมัติ เพราะการถ่ายภาพอย่างจริงจังต้องใช้การปรับตั้งค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยตัวคนถ่ายเองทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมด จะไม่ใช่ระบบอัตโนมัติเต็มตัวของกล้องถ่ายรูป โดยเฉพาะในการถ่ายภาพเชิงสร้างสรรค์ สำหรับระบบอัตโนมัติเต็มตัวจะนำไปในการถ่ายภาพแบบเร่งด่วนที่ไม่ต้องการคุณภาพมากนัก

<. การปรับตั้งค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพบนกล้องถ่ายภาพ

เที่ยว กิน อิ่ม อร่อย

ตำนานข้าวซอย

พุงป่อง

ข้าวซอย อาหารพื้นบ้านภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ข้าวซอยเป็นอาหารมีเรื่องเล่ามากมาย อย่างเช่นสมัยเมื่อสี่ห้าสิบปีก่อนนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ไม่ใช่ชาวเหนือส่วนใหญ่มักจะเข้าใจว่า ข้าวซอยน่าจะเป็นอาหารที่เกี่ยวกับข้าว แต่เมื่อสั่งไปแล้วกลับได้บะหมี่ในน้ำแกงมาแทน ข้าวซอยเป็นอาหารเหนือที่มีการส่งต่อทางวัฒนธรรมมาจากชาวจีนมุสลิมในมณฑลยูนนาน แต่ชาวยูนนานเองกลับไม่รู้จักข้าวซอย เพราะข้าวซอยที่ขายกันในบ้านเราในทุกวันนี้รูปร่างหน้าตาและรสชาติเปลี่ยนไปจนไม่แทบมีเค้าเดิมเหลืออยู่เลย

ต้นตำรับของข้าวซอยกล่าวกันว่า มาจากชาวจีนที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งมีถิ่นฐานอยู่ในมณฑลยูนนาน ชิงไห่ และก่านซูของประเทศจีน หรือที่เรียกว่า จีนฮ่อ หรือซึ่งในบทความตำนานข้าวซอยจะหมายถึงชาวจีนในมณฑลยูนนานที่นับถืออิสลามเท่านั้น เพราะชาวจีนในมณฑลยูนนานไม่ได้เป็นมุสลิมไปทั้งหมด แต่มีชุมชนชาวจีนมุสลิมอยู่ในหลาย ๆ เมืองของมณฑลยูนนาน หลายร้อยปีแล้วที่ชาวจีนเข้ามาค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าโดยใช้ขบวนม้าต่างขนสินค้าจากมณฑลยูนนานผ่านสิบสองปันนาเข้าตอนเหนือของสปป.ลาว แล้วมาเมืองท่าซี้เหล็กของพม่า ซึ่งอยู่ติดกับอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายของไทย และเดินทางต่อมายังจังหวัดเชียงใหม่ด้วยช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สองมีพ่อค้าจีนจากยูนนานเดินทางค้าขายไปทั่วทั้งภาคเหนือของไทย พม่า ลาว เวียดนาม ทิเบต อัสมัม โดยส่วนใหญ่เป็นชาวจีนที่นับถือศาสนาอิสลาม ด้วยมีถิ่นฐานอยู่ในเส้นทางดังกล่าวมีอาชีพค้าขาย มีฝูงม้าต่างจำนวนมากและลำเลียงขนส่งสินค้าด้วยสัตว์ต่าง ในภูมิภาคนี้มานานหลายร้อยปีแล้ว

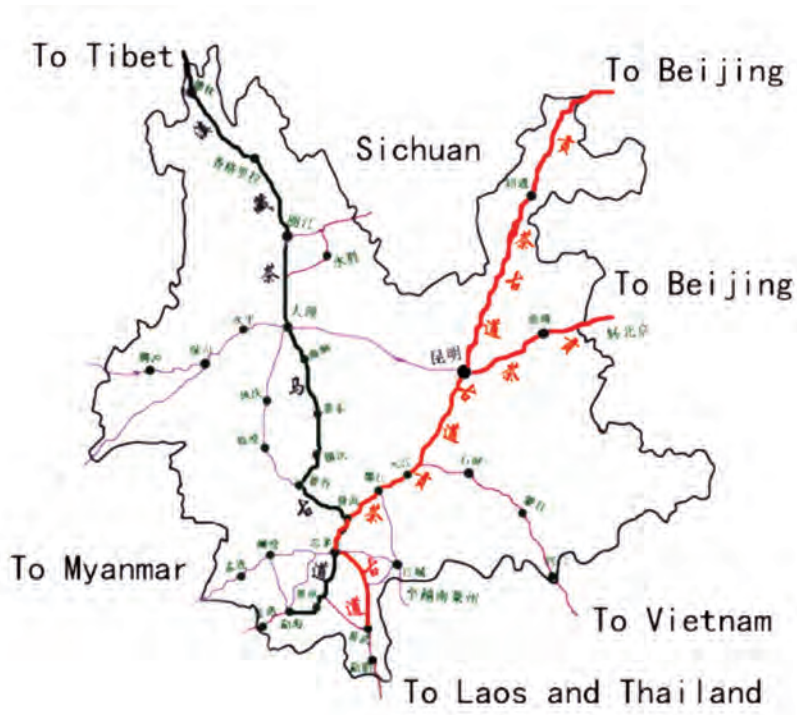

ข้าวซอยที่ขายกันทุกวันนี้รูปร่างหน้าตาและรสชาติเปลี่ยนไปจนแทบไม่มีเค้าเดิมเหลืออยู่เลย

ชาวจีนมุสลิม ในมณฑลยูนนาน

เส้นทางที่พ่อค้าจีนจากยูนนานใช้เดินทางค้าขายไปยังประเทศต่าง ๆ

บะหมี่อื่นเป็นอาหารเข้าหลักโดยเฉพาะในมณฑลยูนนานต้นตำรับของข้าวซอย. >

ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งของบะหมี่ในมณฑลยูนนานกับข้าวซอย
 ของบ้านเราคือ เครื่องเคียง ข้าวซอยไทยจะมีเครื่องเคียงเพียง
 ผักกาดดอง พริกน้ำมัน หอมแดงซอย และมะนาว แต่บะหมี่
 ในมณฑลยูนนานนั้นมีเครื่องเคียงมากกว่า อาทิ ผักสด ผักกาดดอง
 ผักกาดดองสับผัดน้ำมัน พริกน้ำมันอีกหลายชนิด และที่แปลก
 ต่างไปจากข้าวซอยคือ บะหมี่ในมณฑลยูนนานมีใบสะระแหน่
 เป็นเครื่องเคียงด้วย

บะหมี่ในมณฑลยูนนานมีเครื่องเคียงหลายอย่าง ผักสด ผักกาดดอง
 ผักกาดดองสับผัดน้ำมัน พริกน้ำมัน

ข้าวซอยไก่

แล้วจากบะหมี่น้ำชั้นแบบยูนนานกลายเป็นข้าวซอย น้ำกะทิแบบไทยได้อย่างไร เมื่อพ่อค้าชาวจีนมุสลิมเดินทางมายังประเทศไทยส่วนหนึ่งก็มีการลงหลักปักฐานอยู่เลย ภายหลังจากการตั้งถิ่นฐานแล้วก็ประกอบอาชีพตามที่ตนถนัด คือค้าขาย ส่วนหนึ่งก็ขายอาหาร ชาวฮ่อก็เปิดร้านข้าวซอย โดยสมัยนั้นทำเส้นบะหมี่สด ลงหม้อเลย ด้วยวิธีการนำเอา แป้งข้าวสาลี ไข่ เกลือ น้ำ มาผสมกัน นวดจนเข้ากันดี แล้วจึงรีดเป็นแผ่น จากนั้นใช้มีดซอยแผ่นแป้งนั้นให้เป็นเส้น ๆ จึงเป็นที่มาของชื่ออาหารเหนืออีกชนิดหนึ่งของไทยคือ “ข้าวซอย” เมื่อเขตเมืองเชียงใหม่มีขนาดใหญ่ขึ้น เกิดมีตลาดวโรรส (กาดหลวง) และมีร้านขายข้าวซอยฮ่อแบบเดิมร้านหนึ่งมาตั้งอยู่ด้านหลังตลาดในตรอกช่วงเมรุ ข้าวซอยสมัยนั้นก็คือ บะหมี่น้ำชั้นแบบยูนนาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายเส้นบะหมี่ใส่น้ำซุ๊ป ไม่ใส่กะทิเป็นส่วนประกอบ ต่อมาได้มีการปรับปรุงสูตรด้วยการเติมกะทิ และสูตรพริกแกงผสมเครื่องเทศ เช่น เฉาก๋อ จันทร์แปดกลีบ คั่วเจียว และโรยหน้าด้วยเส้นข้าวซอยทอดกรอบ มีเครื่องเคียงเป็นหอมแดงสด ผักกาดดอง พริกป่นผัดน้ำมัน และมะนาว โดยข้าวซอยในแบบนี้นิยมกันทุกวันนี้เกิดหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เริ่มจากต้นตำรับคือ ร้านข้าวซอยลุงปิ่น ช่างวัดช่างซ้อง ถนนกำแพงดิน ด้วยเดิมทีลุงปิ่นเป็นลูกจ้างร้านขายข้าวซอยฮ่อหลังตลาดในตรอกช่วงเมรุมาตั้งแต่เด็ก พอเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวจีนที่ยังไม่ได้สัญชาติไทยในเชียงใหม่รวมทั้งชาวจีนฮ่อเจ้าของร้านถูกบังคับให้อพยพไปควบคุมอยู่ที่จังหวัดลำปาง ลุงปิ่นจึงรับเอากิจการข้าวซอยมาทำต่อแล้วปรับปรุงรสชาติจนเป็นข้าวซอยที่น้ำกะทิสดมาใช้ และเพิ่มเครื่องแกงให้เข้มข้นขึ้น จนเป็นที่ถูกปากถูกใจ ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า โดยขายตั้งแต่สิบโมงเช้าจนบ่ายสองก็หมดแล้ว และข้าวซอยลุงปิ่นได้กลายเป็นมาตรฐานข้าวซอยของคนเชียงใหม่ไป จนร้านข้าวซอยที่เปิดหลังปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ต้องปรับปรุงข้าวซอยกลายเป็นข้าวซอยกะทิจนถึงปัจจุบัน และสูตรดั้งเดิมเนื้อสัตว์ที่ใส่แต่เนื้อไก่หรือเนื้อวัว ปัจจุบันมีการใส่เนื้อหมู ลูกชิ้น เนื้อปลา ฯลฯ ด้วย

Ohn-No Khao Swe อาหารของพม่า

ร้านข้าวซอยอิสลาม ถนนเจริญประเทศ ซอย ๑

ร้านข้าวซอยลุงประภิต กาดก้อม
(เจ้าดังออก Netflix)

ข้อมูลบางแหล่งกลับบอกว่า “ข้าวซอยคงจะได้รับอิทธิพลจากอาหารของพม่า ชื่อว่า “อนโน เขาสะเว” (Ohn-No Khao Swe) เป็นอาหารจานเด่นของพม่า รูปร่างหน้าตาคล้ายข้าวซอย แต่ไม่ได้ใส่เครื่องเทศมากเหมือนของไทย แต่เส้นคล้ายกันคือ เส้นที่ทำจากแป้งสาลี ทานกับพริกแห้งคั่วน้ำมัน และโรยด้วยเส้นทอดกรอบ โดยคำว่า “ข้าวซอย” น่าจะมาจากคำว่า “เขาสะเว” (Khao Swe) ในภาษาพม่า แปลว่า ‘ก๋วยเตี๋ยว’ (Noodle) แต่รากของคำนี้น่าจะเป็นภาษาไทย ซึ่งอธิบายถึงวิธีการทำเส้นในสมัยก่อน มีความเป็นไปได้ที่ข้าวซอยอาจจะมาจากพม่า เพราะ (๑) เชียงใหม่เคยถูกพม่ายึดครอง เมื่อราว พ.ศ. ๒๑๐๑ และอยู่ภายใต้พม่ากว่า ๒๐๐ ปี และ (๒) อาหารเหนือที่เป็นอาหารควาไม่มีกะทิเป็นส่วนประกอบแทบทั้งนั้น แม้แต่แกงฮังเลก็ไม่ใช้อาหารเหนือโดยแท้ แต่เป็นวัฒนธรรมทางอาหารที่นำมาจากพม่า ซึ่งเชื่อกันว่าชาวไทใหญ่เป็นผู้ที่นำมา

สำหรับข้าวซอยเชียงใหม่เจ้าไหนอร่อย พงษ์ต้องขอบอกว่า ชอบข้าวซอยต้นตำรับ บะหมี่น้ำชั้นมากกว่าข้าวซอยกะทิ ซึ่งมีเฉพาะร้านข้าวซอยมุสลิม เช่น ร้านข้าวซอยอิสลาม และร้านข้าวซอยเฟื่องฟ้า ถนนเจริญประเทศ ซอย ๑ ซึ่งทั้งสองร้านมีข้าวสุตรกะทิด้วย ร้านข้าวซอยอิสลามใกล้มัสยิดสันป่าข่อย ใกล้ ๆ กันมีร้านข้าวซอยป่าไผ่ขายข้าวซอยกะทิ สำหรับร้านข้าวซอยอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงของเชียงใหม่ ได้แก่ ร้านข้าวซอยสุธาสนี ร้านข้าวซอยปรินส์ ร้านข้าวซอยลำดวน ร้านข้าวซอยเสมอใจ ร้านข้าวซอยแม่มณี ร้านข้าวซอยลุงประภิต กาดก้อม ร้านข้าวซอยแม่สาย ร้านข้าวซอยใจแก้ว ร้านข้าวซอยลุงปั้น สันกำแพง ฯลฯ เชียงใหม่มีร้านข้าวซอยเยอะมาก ๆ และส่วนใหญ่มีกะจ้ออร่อย เพราะไม่อร่อยแล้วคงอยู่ไม่ได้ จนน่าจะถือได้ว่า เชียงใหม่เป็นมหานครแห่งข้าวซอยของแท้

แหล่งอ้างอิง
<https://www.agro.cmu.ac.th/lanna/Noodle.htm>
<https://travelblog.expedia.co.th/delicious-time/17005/>
<https://www.wongnai.com/listings/khao-soi-restaurants-cm>

วารสารตาสว่าง ภายใต้มูลนิธิทรัพย์สินปัญญา

กองบรรณาธิการ

ดร.โณธิน มานะบุญ บรรณาธิการบริหาร
จักรกฤษณ์ ชุมสาย ณ อยุธยา บรรณาธิการต่างประเทศ
นนธวัช ชินพงสานนท์ บรรณาธิการภาพและศิลป์
บริพัตร สังข์พะกรณ์ ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร

นักเขียน

พลเรือตรีวิพันธ์ ชมะโชติ
ศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภมิตร ปิติพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ก่อพงษ์ พลโยธา
ดร.โณธิน มานะบุญ
ธิดิ แก่นจันทร์ดา
โกสตร์ ไรเตอร์
สิงห์นอกระบบ
นาคีสุริโย
ปาปากาโน่
เสมา
พุงป่อง

ที่ปรึกษา

พลเรือตรีวิพันธ์ ชมะโชติ

ที่อยู่ : อาคารศรีจุลทรัพย์ ชั้น ๑๘ เลขที่ ๔๔ ถนน พระรามที่ ๑ แขวงรองเมือง
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐ โทร ๐๘๖-๓๗๔๒๖๖๕

วารสาร

ตาสว่าง

สำนักพิมพ์ตาสว่าง อาคารศรีจุลภรณ์ ชั้นที่ 18 เลขที่ 44 ถนนพระราม 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330